

NORSK RADIOPRISTISK FORENING

Nr. 4
2. Årgang
Mai 1986

MEDLEMSBLAD MED NYTT GAMMELT

HALLO HALLO

MEDLEMSBLAD FOR NORSK RADIOPRISTISK FORENING

Løssalgspris kr. 10,-

Redaksjonen består av : Tore Moe, Arnfinn Manders,
Jens Haftorn og Tor van der Lende.

Stoff til bladet sendes Tore Moe, Aamodtalleen 13, 2008 Fjerdingsby.
Telefon privat 02-83 95 98 eller 02-60 50 90 på jobb.

Andre kontaktpersoner i NRHF :

Bergen (05)
Stein Torp 32 74 72 privat

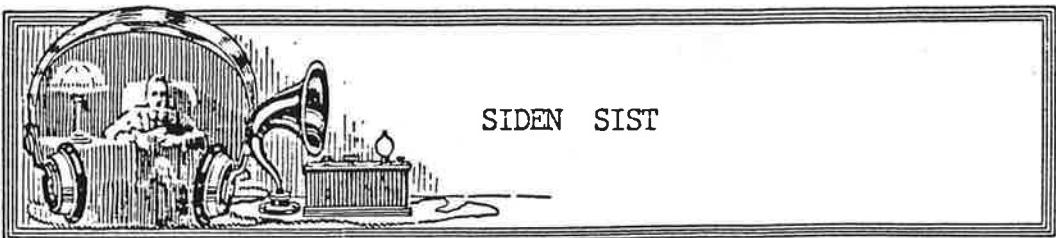
Trondheim (07)
Jørgen Fastner 59 21 77 jobb

Tromsø (083)
Kjell Sundfær 86 5 86 jobb eller 70 8 27 privat

INNHOLD:

Siden sist	2	
Theta-gruppen	3	
Antikknnett	4	Nr. 4
Huldra 5	5-10	2. Årgang
Elektrisk Bureau's radioprod.	11-16	Mai 1986
Å lage radiorør av transistorer	17-20	
Sommerkurs i radiohistorie	21	
Kjøp/salg/bytte/meldinger	22	

Tryvannstårnet.

Den 24. dm. gikk turen til Oslo's tak, Tryvannstårnet. Det kom 16 personer. Bestyrer Heggstad tok godt imot oss og startet kvelden med et lite foredrag om Tryvann Radio's historie.

De kom relativt sent igang, i 1920. Det ble da bygget en radio-stasjon med Alexandersongeneratorer og to 100 m høye master.(de står der ennå.) Dette anlegget ble brukt til telegrafitrafikk med kontinentet. Frekvensen var 50-60 kHz etter å ha passert en mettet reaktor som virket som frekvensdoblere. Heggstad viste lysbilder fra den tiden og hadde bl. annet en tegning av antennenesystemet. Det var svært komplekse greier, og etter en stund måtte de sette opp en tredje mast mellom de to første for å støtte opp luftnettettet. I en periode hadde de også kunstig jordplan ved bakken. Alle de gamle bygningene står der ennå, men selve stasjonen ble etter krigen flyttet til Jeløy. (hvor den senere ble demontert og skrotet desverre). I 1923-24 ble Oslo's (og Norges) første kringkastingssender montert der oppe. Denne ble litt senere flyttet til telegrafverkets bygning i Kongens gt. I 1954 ble Norges første TV-sender prøvekjørt fra Tryvann. Stedet har alltid vært et pionersted etter at de først hadde kommet igang. Selve Tryvannstårnet ble bygget i begynnelsen av 60-årene og avløste da et gammelt tretårn som ble brukt til radiolinjeeksperimenter. Tårnet ble bygget gjennom et komplisert samarbeide med Oslo Kommune, televerket, forsvarets fellessamband og NRK. Det brukes nå som antennetårn for Oslo-områdets TV- og FM-sendere samt et antall radiolinjespeil. Og som utkikkstårn for turister. Etter foredraget viste Heggstad oss rundt i de tekniske innstallasjoner. Det var fasinerende å se alle TV-monitorene med et utall kanaler. (Eurovision, satellitt-tv, NRK, Svensk TV osv.) Det ble tid til en prat over en kopp kaffe. Dessuten var Heggstad så elskverdig at han forærte foreningen noen gamle mikrobølgerør til vår auksjon. En meget hyggelig kveld !

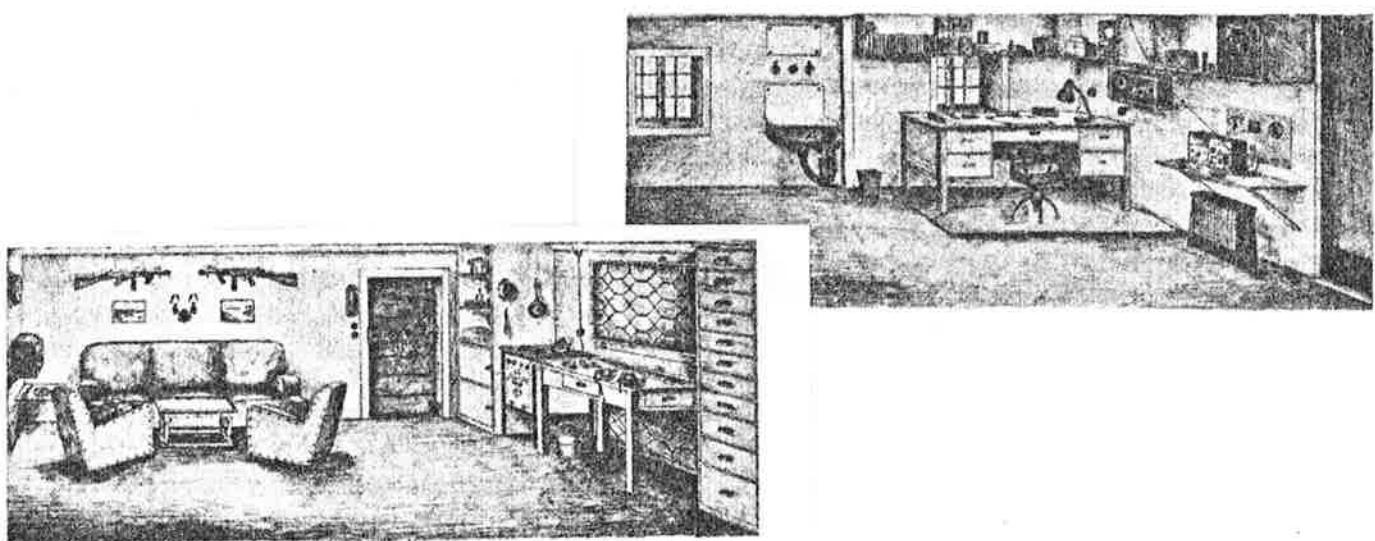
Se siste side

THETA GRUPPEN

Av Erling Langemyr, LA3BI

Etter å ha lest boken Theta Theta av Kristian Ottosen, bestemte jeg meg for at ved mitt neste besøk i Bergen ville jeg besøke Theta gruppens rom, og høre mer om gruppens illegale arbeid. Jeg så gjorde, og var så heldig å få med meg gruppens leder Jan Dahm LA4EA som cicerone. Gruppen som besto av ungdommer mellom 19 og 21 år, ble etablert allerede i mai 1940, og var aktiv med sitt radiosamband til "HOME STATION" i England frem til høsten 1942. Hovedoppdraget for gruppen var å følge med i "TIRPITZ" bevegelser. Det første telegrammet til London om denne slagskipsgiganten ble sendt 23. januar 1942. I alt ble det sendt hele 60 telegrammer, og alle var av stor betydning for den videre jakten.

Medlemmene av gruppen innredet så et rom i Enhjørningsgården på Bryggen i Bergen. Dette rommet har Riksantkvaren restaurert. Det er fullt av mange interessante ting, og bl a finnes selvsagt det aller meste av radioutstyret som ble benyttet. I dette rommet kunne også gruppen bo i månedsvise, men senderen fraktet de rundt i distriktet også, for at tyskerne skulle ha minst mulig sjanse for å peile den. Det som kjennetegnet gruppen var dens grundighet. Det var Dahm som sto som eksponent for dette. Alt han foretok seg var nøyse gjennomtenkt. Man kan f eks idag se hvorledes han løste problemet med den hemmelige døren. I den fantes det to spesielle spikere, og når man kortsluttet disse med en rusten ståltråd som hang der sammen med annet skrot, så gikk døren opp ved hjelp av en elektromotor. Ved en stor razzia på Bryggen i oktober 1942, tro en tysker gjennom taket til rommet, og Theta gruppen ble avslørt. Medlemmene måtte gå i dekning. Mange av dem tok seg over til England og fortsatte motstandskampen derfra. Etter det jeg vet er det helt unikt at en illegal radiogruppe hadde innredet et eget rom for sin virksomhet midt i sentrum av en storby. Til slutt vil jeg på det sterkeste anbefale deg at du besøker dette radiorommet på Bryggen. Henvendelser om åpningstider kan rettes til STIFTELSEN BRYGGEN tlf 05-315393.

Tegningene som dannet grunnlag for rekonstruksjon av «Theta-rommet».

TEGNET AV JAN DAHM, LONDON 1943

Dette skrives for å lodde interessen blant foreningens medlemmer og eventuelt andre for å lage et nett med militære radiostasjoner fra krigens dager. Dette kunne gå på et eller flere amatørbånd og uten noen begrensning i stasjonenes opprinnelse. Både telegrafi og telefoni bør brukes.

Tanken oppsto i forbindelse med det forestående 100 års jubileum for Hærens samband i 1988 men behøver ikke nødvendigvis være begrenset til eventuelle arrangementer i forbindelse med dette.

Undertegnede har nesten utelukkende kjørt med militært utstyr for amatørforbindelser de siste år. Utgangspunktet har vært å bruke settene i mest mulig original stand. Av hensyn til nøklingskvalitet og stabilitet har diverse lette triks vært foretatt. Telefon har ikke vært kjørt og med CW kan de nye telegrafi-båndene 1.0 og 10.1 MHz utnyttes også.

Selv om det skal eksistere et "nostalginett" i UK har jeg aldri hatt noen kontakt med dette, i det hele tatt er det nesten aldri jeg får forbindelse med likesinnede. Her hjemme er det bare LA⁴WL på Gjøvik som lufter 15WSE og TornFu.

Det er dog ikke få som kjenner utstyret og tilogmed har brukt det for det opprinnelige formålet.

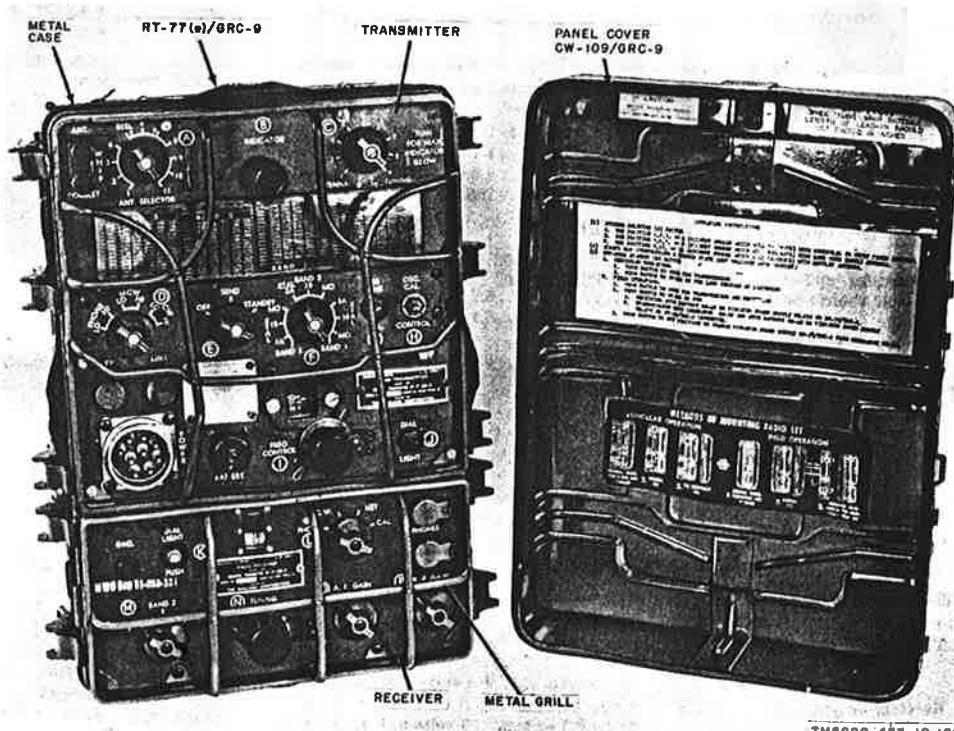
Som eksempel på sett jeg bruker nevnes 80WSc/KWEa, Hagenuk HaK39 LO⁴OK/LO⁶K39, WS33/R107, TCS12, AN/GRC-9, 5WS/TornEb, 15WSE, Berit, AR88.

Andre muligheter er WS19, TornFuf etc.

Noen detaljer om frekvenser, tider etc. er det ikke tenkt på. Innledningvis vil jeg be de som måtte være interessert i å få noe igang om å henvende seg til meg.

Jeg kan være behjelpeelig med info for de fleste tyske, engelske og amerikanske stasjoner.

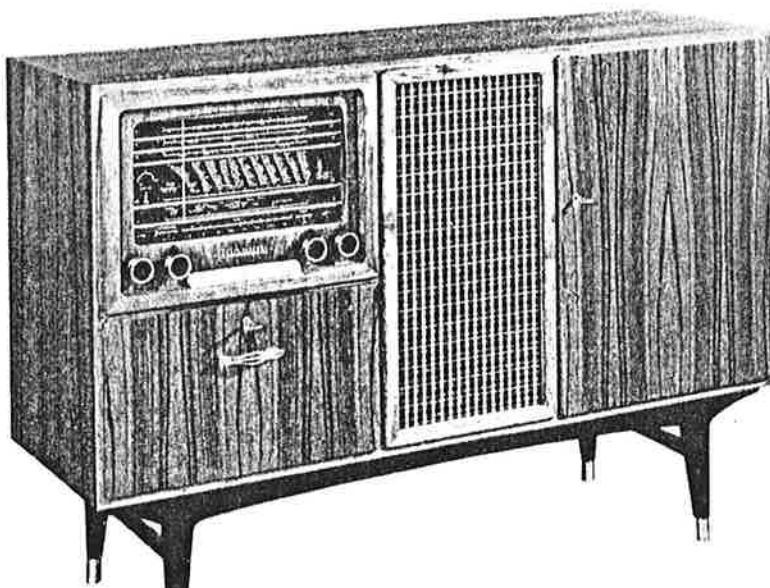
LA⁴OE Richard Folgen
Blekestrand 4900 Tvedestrand
Tlf. 041-34322

Receiver-Tranemitter RT-77/GRC-9 and Panel Cover CW-109/GRC.

HULDRA 5

SERVISE-FORSKRIFTER

Sakset fra Tandberg Radios servicehåndbok.

Huldra 5 kom på markedet høsten 1956 og er levert i flere modeller. Til sommeren 1957 er skapmodellene 7, 7B, 8 og 9 sendt ut, og dessuten «Seksjon», en bordmodell uten høyttaler — til bruk sammen med høyttalere plassert andre steder, eks. «Hjørnehøyttaler Hi-Fi».

Skap 7, 7B og 9 har to høyttalere type 165 BK Hi-Fi, skap 8 har fire.

Bølgebånd:	150 - 350 kc/s
	510 - 1610 "
	1600 - 4350 "
	4.35 - 10.2 Mc/s
	10.2 - 24.2 "
	87.5 - 100 " (FM)

Mellomfrekvens: AM: 455 kc/s, FM: 10.7 Mc/s.

Rør: ECC85, ECH81, EBF89, EBF89, EAA91, EF86, ECC83, EL84, EL84, EM81.

Selenlikeitere: B250C125, E37.5 - C2.

8 avstente AM-kretser.

10 avstente FM-kretser.

FM-innstilling uavhengig av AM.

Dreierør magnetisk antennen med retningsviser.

Variabel selektivitet.

9 kc/s interferensfilter.

Diskantkontroll i 5 trinn.

Basskontroll i 5 trinn.

«Lyt-Tal» utstyr.

Høyttalervern.

Utgangseffekt 13 W ved 3 % klirr.

Nettspenning: 110, 130, 150, 200, 230V-50 c/s.

Effektforbruk: 85 W.

Sikringer: 300 mA smeltesikring, treg, type Wickmann FN I PL19202, 5 × 20 mm.

Termosikring på motstand (se skjema).

Termosikring på nettransformator.

Dimensjoner av sjassiet: Bredde 40 cm, høyde 28 cm, dybde 23 cm.

Vekt av sjassiet: 9.9 kg.

2. HOVEDTREKK AV SKJEMA

2.1 Antenne.

MAGNETISK ANTENNE er virksom for mellom- og langbølge, og innkoples ved å trekke ut knapp B (fig. 1). Uteantenne settes da til jord over kontakt E (fig. 2 og 3) gjennom 455 kc/s sperrefilteret L4, C8. For de øvrige bånd er uteantennen virksom enten knapp B står ute eller inne. Antennens retning stilles ved hjelp av knapp B og angis av viseren A (fig. 1).

FM-ANTENNE (300 ohm) er innebygget. Den står normalt tilkoplet FM-antennebøssingen med plugger. I «Seksjon» er dog antennen meget liten og bare beregnet på å brukes forholdsvis nærsenderen.

Midten på inngangspolen for FM er ført ut til en plugg over en motstand. Brukes ikke AM-uteantennen, kan FM-antennen med denne pluggen tilkoples AM-antennebøssingen og benyttes som AM-antenne. Ellers bør pluggen som regel stå til jord. I «Seksjon» vil FM-antennen virke som skjerm for den magnetiske antennen og redusere støyimpulsene utenfra.

Brukes utvendig FM-antenne med skjermet 60 - 75 ohm nedføring, kan denne tilkoples mellom den ene FM-antennebøssingen og jord. Pluggen settes til jord. R1 reduserer da følsomheten ca. 6 dB, men kan i dette tilfellet om nødvendig kortsluttes. Den tjener til å eliminere muligheten for ustabilitet ved bruk av uskjermet, usymmetrisk FM-antenne.

2.2 AM-del.

INNGANGSKRETSEN. Huldra 5 har en forseleksjonskrets. Spolene på den magnetiske antennen, L7 og L9, er gitterspoler når denne er i virksomhet. Brukes uteantenne, koples om til spolene L8 og L10. I mellombølge er langbelgespolen koplet parallelt til mellombølgespolen i begge tilfelle i serie 1, men ikke i serie 2*).

Antennen tilkoples kapasitivt over C18 med et induktivt tillegg over L14 for kortbølge. C25, C26 og C27 er paddingkondensatorer for båndspredning og samløp.

*) Serie 2 er apparater med høyere nr. enn 402500. De fleste av forandringerne i serie 2 (ikke FM-satsen) finnes også på apparater med nr. over 402000.

OSCILLATOR. Tilbakekoplingen er dels kapasitiv over C41 og C49, dels induktiv over L22, L24, L26 og L28. Motstandene R17, R20, R25 og R28 regulerer svingstilstanden til den ønskede verdi. C41 er felles padding for alle bånd, for langbølge i serie med C49.

I serie 2 er C61B padding for langbølge, R25B og R28B utjevningsmotstander og tilbakekoplingen er induktiv over L30B.

Oscillatorkretsen ligger over signalfrekvensen for alle bånd.

MELLOM FREKVENS. Der er 3 mellomfrekvensstrinn med ECH81, EBF89 I og EBF89 II. Dioden i det siste rør brukes som h.h.v. AVC-diode og signaldiode. AAC-dioden er koplet til anodekretsen hvor selektiviteten er mindre enn over diodekretsen. Den ene dioden i EBF89 I brukes til å forsinke AVC.

AVC virker på ECH81 og EBF89 I. EBF89 II får fast forspenning fra R74 som filtreres over R37, C71, R36 og C70.

I serie 2 er forspenningen noe større (R74B) men bare for AM idet den reduseres med R9B for FM.

Der er 6 avstente mellomfrekvenskretser (C33, L18 - C42, L19 - C52, L33 - C56, L34 - C65, L35 - C74, L36). Koplingen mellom de to første varieres med knapp E (fig. 1), samtidig som lavfrekvenskurven forandres.

2.3 FM-del.

FM-delen består av høyfrekvenstrinn og oscillator-blandetrinn (ECC85), 3 mellomfrekvensstrinn (ECH81-heptodedel, 2 × EBF89) og ratiotektor (EAA91).

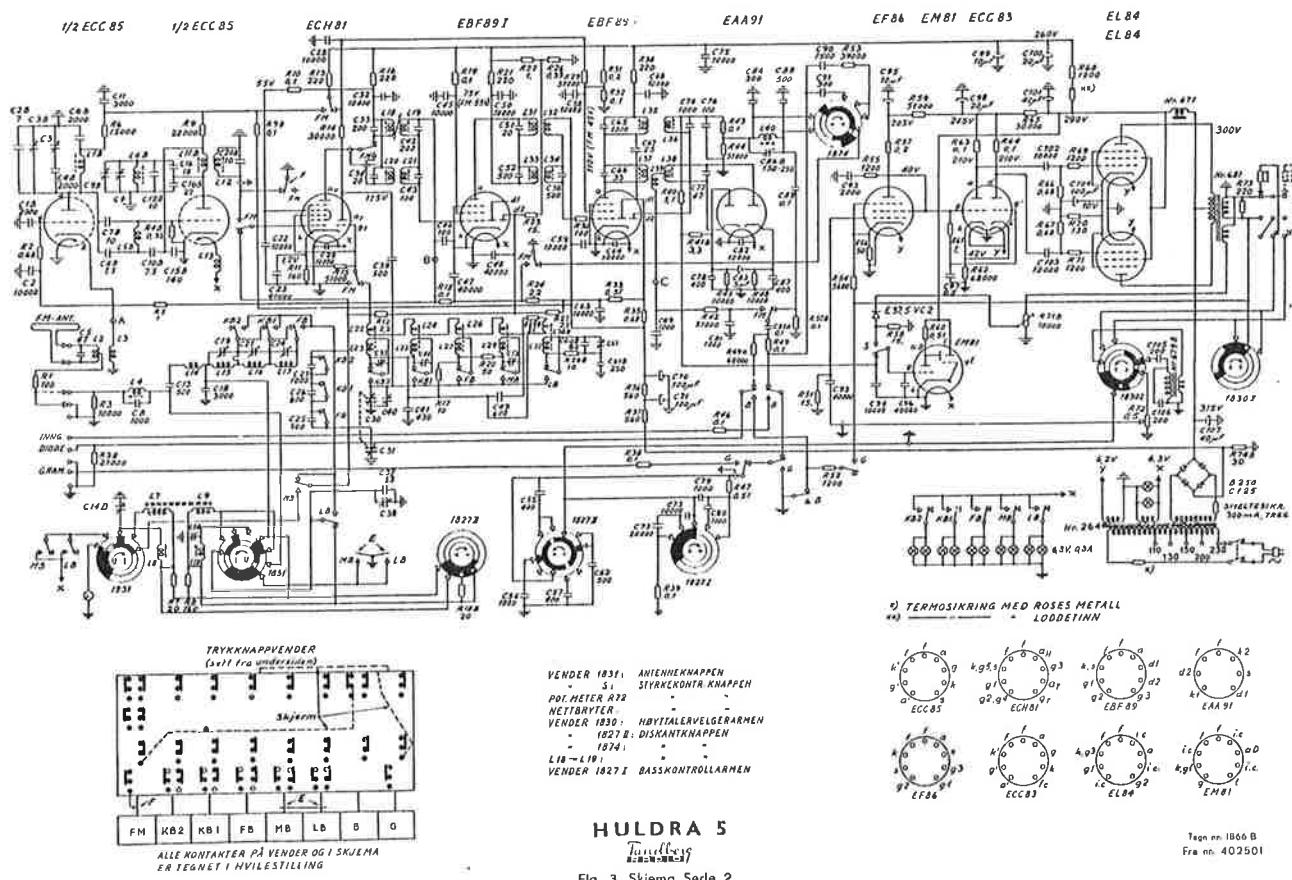
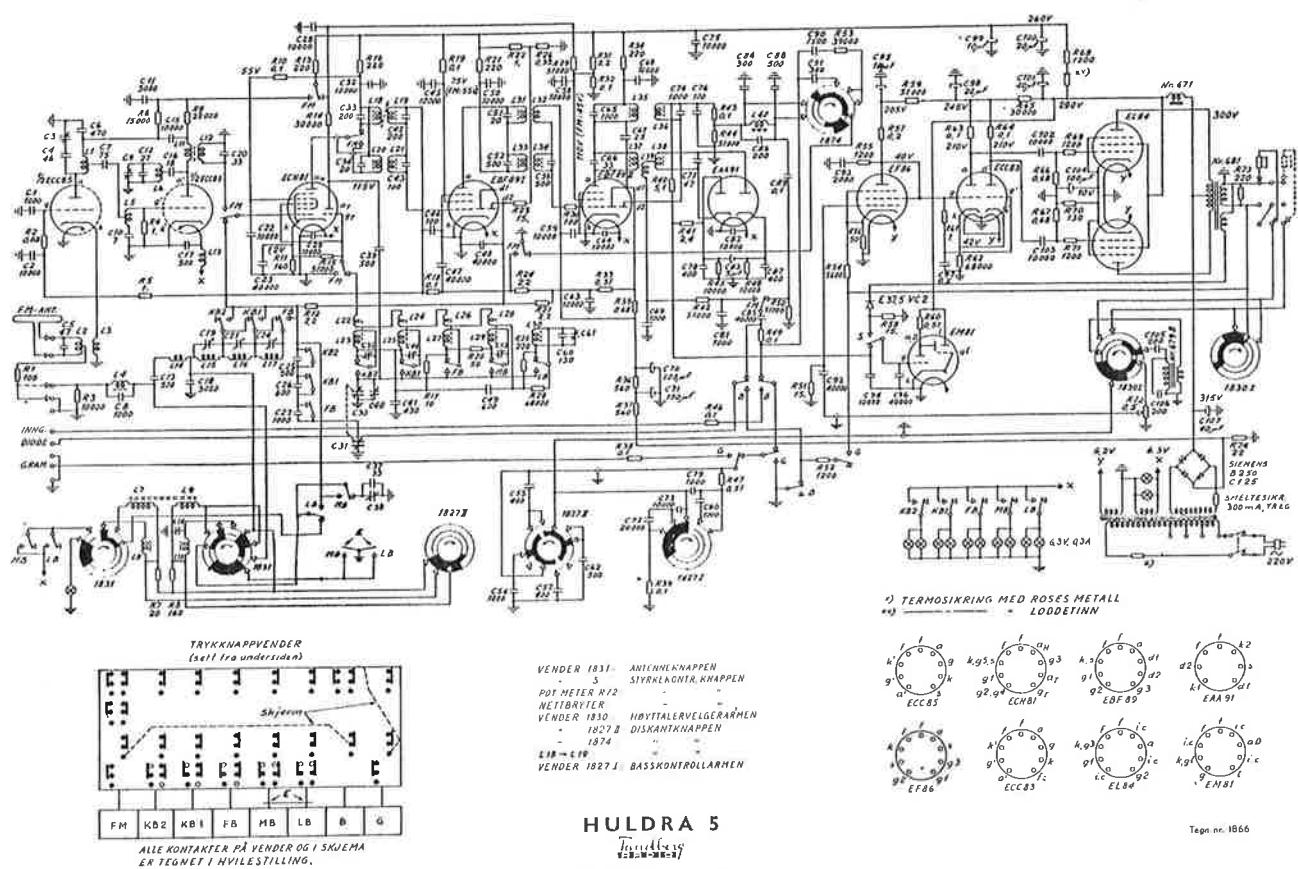
HØYFREKVENSTRINNET er en triode med «jordet» gitter. Gitteret får ved sterke signaler forspenning ved gitterstrøm fra EBF89 I over R18. Inngangskretsen (C5, L2, L3) er fast avstent midt i båndet. Anodekretsen (C4, C3, C6, L1 - Serie 2: C2B, C3B, C4B, C6B, L1B) avgir spenning til et punkt i blanderørets inngangskrets hvor oscillatorspenningen er 0. Dette fremkommer ved at rørkapasiteten og C10 (Serie 2: C10B) danner de to grenene i en brokopling, de to andre grenene dannes av spolens (L5) to halvdeler (Serie 2: av C7B og C8B).

BLANDETRINN. For å redusere blanderørets demping på 10.7 Mc/s anodekretsen er der en positiv tilbakekopling for 10.7 Mc over C6 (serie 2: C15B). ECH81 koples om til FM ved at styregitteret legges om til den andre 10.7 Mc/s krets (L12, C20). Triodegitteret settes til jord og heptodeanoden legges om til den tredje 10.7 Mc/s krets (L20, C34).

MELLOM FREKVENS. ECC85 får anodespenning bare i FM stilling. Samtidig senkes skjermgitterspenningen sterkt på EBF89 II som arbeider som amplitudebegrenser, dels som følge herav, dels p.g.a. gitterstrøm, idet der er fast, lavohmet gitterforspenning. Også EBF89 I arbeider til en viss grad som begrenser, vesentlig for sterke signaler. Dette rør får da gitterforspenning bare ved gitterstrømmens spenningsfall over R18, som settes til jord. R30 stabiliserer mot parasittsvingninger. Ratiotekturen er «symmetrisk». Ved korrekt triming og innstilling kan det likevel godt være en restlikespennin over C69 på opp til 10% av spenningen over C83.

2.4 Lavfrekvensdel.

FORSTERKEREN har motkoppling på 20 dB i midtregisteret, 10 dB ved 20 c/s og 10 kc/s og 0 dB ved 6 c/s og 50 kc/s. Den sterke motkoppling gir lav forvrengning og lav indre motstand over hele det hørbare toneområdet.

Da all tonekorreksjon ligger foran forsterkeren, er motkoplingen uforandret for alle stillinger av tonekontrollen. Frekvenskurven er uavhengig av stillingen av volumkontrollen.

Forsterkeren har push pull utgangstrinn med 2 stk. EL84. Dette styres av fasevendarøret ECC83. Fasevendarinnet er direkte likestrømskoplet til anoden på inngangsøret EF86 som arbeider som triode. Derved unngås fasedreining i dette ledd ved lave frekvenser hvilket er av betydning for stabiliteten.

Motkopplingen skjer fra sekundaerviklingen på utgangstransformatoren over R54 til katodemotstanden på inngangsøret R56. Leddet R55, C93 i anoden på dette rør virker stabilisering ved høye frekvenser. Gitterforspenningen til EF86 skaffes ved hjelp av den høyohmige gitterlekk R51, som gir fordeler m.h.p. mikrofon i øret.

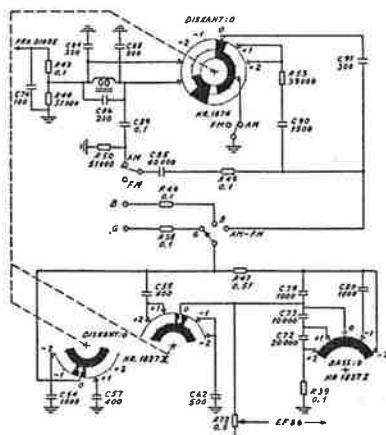

Fig. 4. Tonekontroll.

TONEKONTROLL. Foran forsterkeren finnes nettverket for bass og diskantregulering, venderne 1827 I og 1827 II. Både for radio, båndopptaker og grammofon kommer spenningen inn over en seriemotstand på 0.1 M Ω , nemlig R49, R46 og R38. Se forenklet skjema fig. 4. De respektive kanaler koples til nettverkets inngang overtrykknappasen. Tonekontrollen har 5 stillinger for diskanten, 2 som kutter, $\div 1$ og $\div 2$, 2 som hever, $+ 1$ og $+ 2$. Midstillingen 0 gir rettlinjet kurve. Venderne er tegnet i denne stilling på fig. 4 (på hovedskjemaet vist i stilling $\div 2$). Bassen har på samme måte en 0 stilling med rettlinjet kurve og 2 heve- og 2 kappstillingar. Se også frekvenskurver fig. 11. Henvning av både diskant og bass skjer over seriemotstanden R47. I stilling $+ 1$ og $+ 2$ på diskantvender 1827 II settes kondensatoren C55 i parallell med denne og hever fra 1000 c/s og oppover. I stilling $+ 1$ er den øverste diskanten skåret ned så området 3000-6000 c/s fremheves, (-soliststilling). Dette skjer ved kondensatoren C57 til jord etter seriemotstanden på 0.1 M Ω (R49, R46 eller R38). I stilling $\div 1$ koples kondensatoren C62 til jord etter seriemotstanden R47. I stilling $\div 2$ beholdes denne kondensatoren inne og en ny, C54, settes til jord etter seriemotstanden på 0.1 M Ω .

Signalene fra AM-dioden gjennomgår en korreksjon før de går inn på lavfrekvensforsterkeren. Fra spenningsdelen R43, R44 går de inn på et lavpass filter L40, C84, C86, C88, som demper alle frekvenser over ca. 7 kc/s i alle stillinger unntatt $+ 2$ for undertrykkelse av pipetoner. Filteret har maksimum dempning for 9 kc/s. Dessenuten svekkes diskanten med C90, R53 i stilling $+ 1$ og $+ 2$ tilsvarende hevningen i lavfrekvensforsterkeren, og i stilling 0 gir C91 et lite fall som beskyrjer frekvenskurven utenfor det bånd som MF-kurven slipper gjennom. I FM brytes jordforbindelsen til vender 1874 hvorved disse korrekSJoner settes ut av funksjon.

BÅNDOPPTAKER OG GRAMMOFON. For båndopptak er det ført en spenning til bessing DIODE fra et punkt foran volumkontroll og lavfrekvent tonekontroll, og radioprogram kan tas opp uavhengig av disse. I AM forandres både selektiviteten og lavfrekvenskurven med knapp E (fig. 1), og dennes stilling får derfor innflytelse på opptaket.

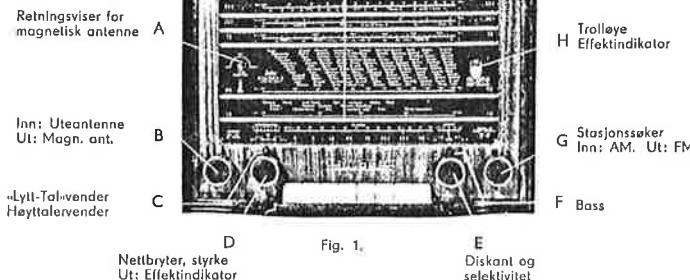

Fig. 1.

I serie 2 reduseres spenningen til DIODE-bøssingen først over spenningsdelen R49B, R3B. C85 og R50 er gitt andre verdier C85B, R50B. Det gir en bedre tilpasning til båndopptakerens føl somhet.

Båndopptakeren kan også koples til DIREKTE UTGANG. Dette bør gjøres dersom avstanden til mottakeren er stor. Brukes DIODE, bør ledningen ikke ha større kapasitet enn 300 pF, dvs. ca. 2 m lengde med den anvendte skjermledning.

Trykkes grammofontasten ned samtidig med tasten for det benyttede belgebånd, kan man spille grammofon samtidig som radioprogrammet tas opp på bånd. Trykkes tast G og B ned samtidig, koples båndopptakerens inngang over bessing DIODE til forsterkerutgangen. Det kan nå tas opp grammofonplater på bånd, idet tonekontrollen er virksom, eller tas opp det som måtte komme inn over «Lytt-Tal» utstyret.

I båndopptaker TB2 brytes ikke forbindelsen for opptak av radioprogram når mikrofonpluggen settes i. Det er gjort for å kunne blande to program, f. eks. tale og musikk fra en grammofonplate. Ønsker man å tale inn ved siden av et radioprogram, må man enten innstille båndopptakerens volumkontroll etter radioprogrammet og avpasse stemmens styrke og avstanden til mikrofonen, eller kople båndopptakerens inngang til bessing DIREKTE UTGANG. Da kan båndopptakerens volumkontroll innstilles etter mikrofonen og mottakerens volumkontroll etter radioprogrammet. Med tilkopling til bessing DIODE bør mottakeren være avslått dersom det bare skal gjøres mikrofonoppakt.

-LYTT-TAL- OG HØYTALERVENDER. Disse funksjonene besørges av vender 1830 I. På den ene side føregår innkoppling av apparathøytalere, ekstrahøytalere eller alle. På venderens annen side legges i «Lytt-Tal» stillingene enten ekstrahøytalere eller egne høytalere til primærsiden på mikrofontransformatoren 679B mens sekundær siden koples til toppen av volumkontrollen. Tonekontrollen ligger foran dette punkt og er ikke virksom.

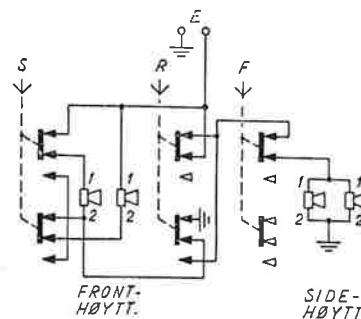

Fig. 5. Høytaleromkoppling skap 8.

SKAPMODELL 8, HØYTALEROMKOPPLING. Koplingen for de 4 høytalarne er vist i fig. 5. Med knappen «Rund» inne får alle høytalarne samme spenning. Den resulterende motstand er 4 Ω (ca).

Med knappen «Front» inne er sidehøytalarne utkoplet. Motstanden er 2 Ω .

Med knappen «Side» inne får sidehøytalarne full spenning mens fronthøytalarne får halv spenning. Motstanden er 1.6 Ω .

Med alle knapper ute får alle høytalarne samme spenning. Motstanden er 1 Ω .

Med knapp «Side» inne samtidig med «Front» eller «Rund» oppnås 8 Ω h.h.v. 10 Ω .

Forsterkningen og den maksimale effekten varierer ikke meget om belastningen forandres fra 4 Ω til 1 Ω . Derimot merkes det, hvis det brukes ekstrahøytalere, at lydstyrkefordelingen mellom denne og apparathøytalene forandres. Jo større motstand høytalerkombinasjonen har, desto større del av utgangseffekten går til ekstrahøytaleren.

EFFECTINDIKATOR. Volumkontrollen har en trekkvender S (fig. 2 og 3), som vender indikatorøret mellom bruk som innstillingssindikator for radio (stilling INN) og som indikator for utgangsspenningen over høytalerne (stilling UT). Indikatoren får i sistnevnte stilling sin spenning fra en egen vikling på utgangstransformatoren. Denne spenning likerettes i en tørrlikeretter og føres over et ledd R58, C96 med stor tidkonstant. Oppladningen foregår hurtig men utladningen langsomt. Derved vil utslaget på øyet følge toppene. Indikatoren slår i denne stilling sammen ved 4 V (8 W, 2 Ω), et nivå som sikrer mot overstyring i hele toneregisteret ved vanlige musikkprogram. I serie 2 tas spenningen til likeretteren over et potensiometer R71B idet tørtallet på trafoviklingen er øket. Spenningen kan derved tilpasses trolløyer som avviker fra normalen.

3. MALEDATA

Alle data hvor lavfrekvensdelen inngår, refererer seg til apparatet belastet med 2 høytalere type 165 BK Hi-Fi i parallell (ca. 2 Ω). Følsomheten er angitt for 50 mW utgangseffekt ved 400 c/s (0.32 V). Frekvenskurvene er tatt opp med konstant inngangsspenning som er innstilt således at utgangseffekten blir 50 mW ved 400 c/s. Frekvenskurvene er uavhengig av volumkontrollens stilling. De oppgitte data er typiske for produksjonen, men varierer noe for de enkelte apparater.

3.1 AM-del.

FØLSOMHET for signalfrekvens og speilfrekvens er vist i fig. 6. Generatospenningen er tilført antennebøssingene gjennom normalantenne (den eldre type som sværer til 200 pF for langbølge). For lang- og mellombølge er målt med 60% modulasjon og 200 mW ut for å eliminere feil p.g.a. sus. For øvrig som normalt med 30% modulasjon og 50 mW. Signal/støy-forholdet ved 10 μ V antennespennning, 30% modulasjon, skal være bedre enn 6 dB. Kurvene for speilfrekvens-følsomheten (de øverste) er tegnet inn 910 kc/s lavere enn signalets frekvens, således at frekvensskalaen angir mottakerens innstilling. Kurvene er målt med diskantkontroll i stilling $\div 1$ og basskontroll i stilling 0. I stilling $\div 2$ av diskantkontrollen er følsomheten ca. 2 dB mindre. I stilling $+ 1$ og $+ 2$ går følsomheten ned ca. 6 dB på de 3 øverste bånd. På lang- og mellombølge er følsomheten ytterligere redusert fordi inngangskretsen er dempet, tilsammen ca. 20 dB ved 200 kc/s og 500 kc/s, fallende til ca. 10 dB ved 1500 kc/s.

Pris kr. 2180.—

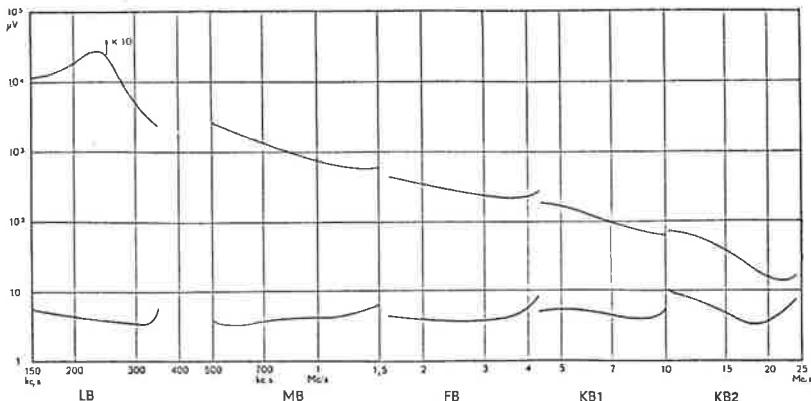

Fig. 6. Følsomhet for signal- og speilfrekvens.

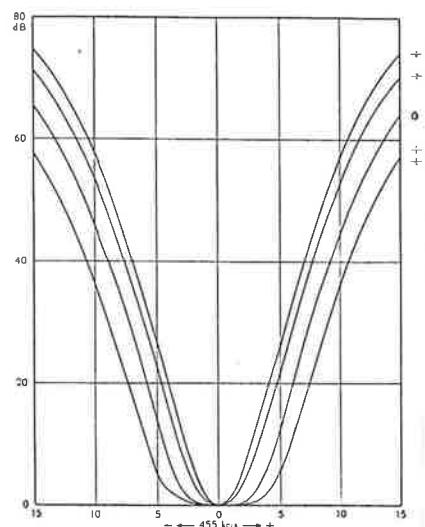

Fig. 7. MF-selektivitet for AM.

MF-følsomhet. Innstilling på 200 kc/s og selektivitetsstilling $\div 1$.

Gitter ECH81 : 12 μ V 455 kc/s.
Gitter EBF89 I: 700 μ V 455 kc/s.
Gitter EBF89 II: 25 mV 455 kc/s.

MF-SELEKTIVITET er vist i fig. 7. Kurvene er tatt opp med spenningen fra signalgeneratoren tilført gitteret på ECH81 gjennom 40000 pF. Ved 455 kc/s er den 100 μ V. Den AVC-spenningen som innstiller seg ved 455 kc/s (ca. 4 V) er holdt fast med en batterispenning over C47.

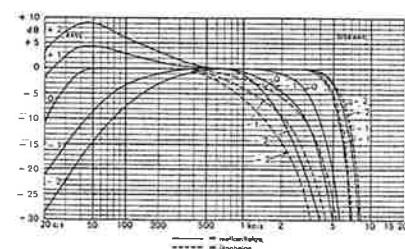

Fig. 8. Frekvenskurver for radio, serie 1.
I serie 2 er kurve 0, LB 3dB høyere ved 3 kc/s.

FREKVENSKURVER er vist i fig. 8. De er tatt opp med en spenning i normalantennen på 5 mV, 30 % modulasjon, 200 kc/s og 1000 kc/s.

3.2 FM-del.

FØLSOMHET. FM-båndet gir med diskantkontroll i stilling 0, et signal/støy forhold på minst 26 dB ved 2 μ V signalspenning over antennebøssingene og 30 % modulasjon (22 1/2 kc/s sving), 50 mW ut fås med volumkontrollen nedskrudd 21-25 dB.

MF-følsomhet målt med 2 V mellom C83 og sjassi.

Gitter ECH81 : 0.3 mV 10.7 Mc/s.
Gitter EBF89 I: 6 mV 10.7 Mc/s.
Gitter EBF89 II: 450 mV 10.7 Mc/s.

MF-SELEKTIVITET er vist på fig. 9. Kurve 1 angir hvor stor spenning over antennebøssingene som kreves for å gi 5 V mellom C83 og sjassi ved en viss frekvensavvikelse fra den innstilte frekvens 93 Mc/s. Kurve 2 og 3 angir på samme

måte ved hvilken spenning begrensning ved gitterstrøm begynner i EBF89 II h.h.v. EBF89 I. Kurve 1 gjelder så lenge signalet er svakere enn angitt ved kurve 2 og 3.

Fig. 10 viser oscilloskopkurver. Signalgeneratoren er koplet til antennebøssingene og oscilloskopet er koplet i serie med 0.2 M Ω til C46 for MF-kurven, 1, og til C81 for de 2 diskriminatorkurvene. MF-kurven er nyttig under trimmingen. Den smaleste diskriminatorkurven, 3, er for 5 μ V inn. Den blir utflytende på kantene på grunn av sus. Kurve 2 er for 500 μ V inn. Sløyfene på sidene skyldes fase-

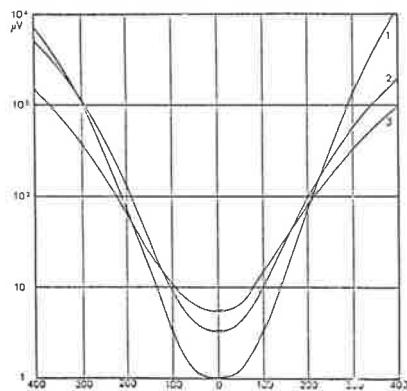

Fig. 9. MF-selektivitet for FM.

forholdene etter diskriminatoren og kan variere med instrumentene som brukes.

FREKVENSKURVER er vist i fig. 11. Kurvene for de forskjellige diskantstillingene er tegnet korrigert slik som de vil bli for en sender med standard preemphasis som angitt i kurve «Pre».

Det skal være mindre enn 2 % klir ved modulasjon ± 75 kc/s og ved 5 μ V antennespennin.

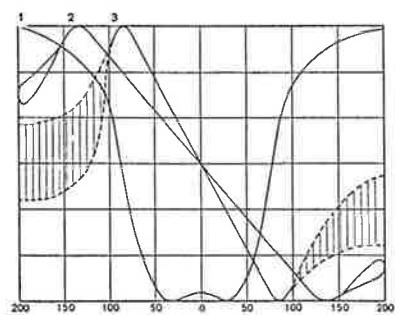

Fig. 10. Oscilloskopkurver for FM-del.

3.3 Lavfrekvensdel.

UTGANGSEFFEKT. Fig. 13 viser høytalerspenningen som funksjon av frekvensen ved 0.5 %, 1 % og 3 % klir. Høytalerimpedansen varierer med frekvensen, og den er ca. 2.1 Ω ved 400 c/s og to høytalere i parallel. Ved 3 % klir er utgangseffekten ca. 13 W.

Følsomheten fra gitter EF86 er 3.5 mV.

BÅNDOPPTAKER OG GRAMMOMON. Følsomhet 30 mV. Inngangsmotstand ca. 0.7 M Ω opp til 200 c/s (i diskantstilling 0 og $\div 1$ opp til 2000 c/s).

Frekvenskurver er vist i fig. 12.

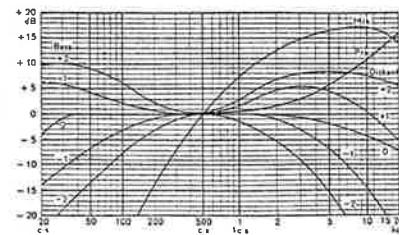

Fig. 11. Frekvenskurver for FM, en hjelpekurve for «Lytt-Tal» og normal preemphasis.

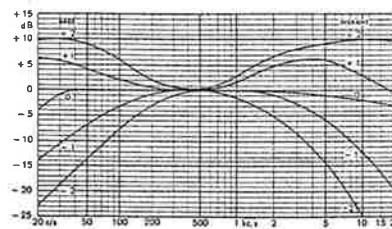

Fig. 12. Frekvenskurver for grammofon og båndopptaker.

«LYTT-TAL». Den i fig. 11 viste frekvenskurve «Mik» er tatt opp med konstant inngangsspenning over 0.5 Ω i serie med en høytaler. Denne må ikke ha akustisk kopling til apparathøytalerne. Generatorspenningen, 70 mV, er tilført 0.5 Ω motstanden over en motstand på 50 Ω . En induksjonsspenning på ca. 0.7 mV i en høytaler brukt som mikrofon, vil altså gi 50 mW ut ved 500 c/s. Brukes 2 høytalere i parallel som mikrofon, er følsomheten henimot dobbelt så stor. Den induksjonsspenning faller med konstant lydtrykk 6 dB pr. oktag i det viktigste toneområdet. I praksis er den resulterende kurven noenlunde rett mellom 200 og 10 000 c/s, med et tilsiktet fall for de dype toner.

3.4 Høytalere.

FM-kringkasting gjør det mulig å overføre hele det hørbare frekvensbåndet korrekt fra mikrofon til høytaler. Det er imidlertid to led i overføringskjeden, og disse er det betydelig vanskeligere å beherske. Det er fra lydkilde til og med mikrofon, og fra og med høytaler til lytter. Det siste leddet er uten sammenlikning kjedens svakeste, ikke minst fordi rommet spiller en stor rolle, og rommet er ikke det samme i alle tilfelle. Høyt-

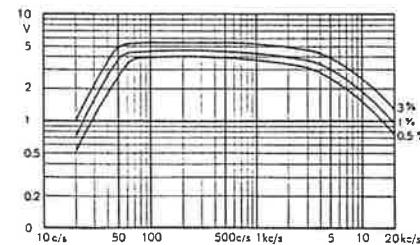

Fig. 13. Spenning over 2 høytalere i parallel ved forskjellig klir og frekvens.

Talerens montering og plassering i rommet er også av stor betydning.

Der er ingen standard for måling av høytaleres egenskaper. Det er vanlig å måle i et dødt rom eller i friluft for å få noenlunde enkle målinger. Selv da vil en full beskrivelse av en høytalerens egenskaper kreve så mange kurver at bedømmelsen er temmelig vanskelig. Målingen kan ikke uten videre oversettes til et beboelsesrom. Det viser seg dessuten at uregelmessigheter som ikke kommer frem i kurvene, kan ha betydning for klangen.

Enhver oppgave over høytaleres egenskaper må derfor betraktes med disse omstendigheter for øye. For å gi en viss forestilling om forskjellen på vår eldre høytaler type 165 og den høytaler som benyttes i Huldra 5 er frekvensområdet, målt 1 m foran høytaleren i friluft og med høytaleren montert i en vegg, oppgitt nedenfor.

Toleransen er øket fra ± 3 dB til ± 6 dB fordi der er noe sterkere toppdannelse i det utvidete høye frekvensområdet. Det bør bemerknes at gjenlevelsen av det laveste frekvensområdet blir mer fremtredende i et vanlig beboelsesrom p.g.a. rom-resonansene.

Høytaler type 165 BK Hi-Fi:

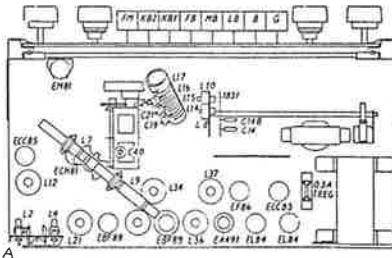
Motstand for likestrøm 3.4 Ω
Impedans for 400 c/s 4.2 Ω
Frekvenskurve rett ± 6 dB 50-16 000 c/s
(type 165 rett ± 3 dB 50-7 000 c/s).

4. TRIMMING

4.1 AM-del.

MELLOMFREKVENS 455 kc/s. Mottakeren har 3 MF-filtre for AM. Man tilfører først gitteret på 1. MF-rør EBF89 I en spennin på 455 kc/s, og spolene L33, L34 og L35 trimmes til maks. utgang mens L36 er skrudd utover utenfor avstemning. Deretter skrues kjernen i L36 inn til avstemning, og man får en flat topp. Signalgeneratoren koples så til gitter ECH81 og 1. filter L18, L19 trimmes med selektivitetsvender i stilling $\div 2$ til maks. utslag. Deretter kontrolleres kurvens symmetri i de andre stillinger av selektivitetsvenderen. Eventuelle småkorrekksjoner gjøres på L19.

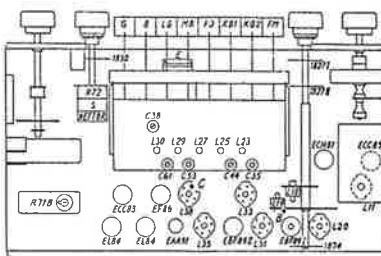
OSCILLATOR. Før trimming må viseren stilling kontrolleres. Den skal dekke første skalastrek på alle bånd i venstre ytterstilling. Oscillatorkretsene har hver sin uavhengige spole og hver sin trimer for nullkapasitet. Kapasitetstrimmeren C40 for FB er imidlertid felles for alle bånd og sitter på den

Fif. 14. Sjassiet sett ovenfra (serie 2).
variable kondensator. Skalatrimming må derfor begynne med bånd FB og kan da fortsette i vinkelrett rekkefølge. Ved senere utskifting av rør kan nødvendig korrekjon av nullkapasiteten gjøres på den felles trimer C40. Trimmfrekvenser er de samme for oscillator- og gitterkretser: 170 kc/s og 300 kc/s, 600 kc/s og 1300 kc/s, 1,8 Mc/s, og 3,8 Mc/s, 4,5 Mc/s og 9 Mc/s, 11 Mc/s og 22 Mc/s.

SIGNALFREKVENS. Gitterkretsene har delvis felles spoler. Trimmingen bør derfor skje i bestemt rekkefølge. Man begynner med KB2 og trimmer L15 på 11 Mc/s og C19 på 22 Mc/s, deretter KB1 med L16 på 4,5 Mc/s og C21 på 9 Mc/s, FB med L17 på 1,8 Mc/s og C24 på 3,8 Mc/s.

For bånd LB og MB finnes både gitterspoler, L7 og L9, på den magnetiske antennen, og andre spoler, L8 og L10, beregnet for utvendig antennen. Omkoppling av gitterspoler mellom magnetisk antennen og utvendig antennen skjer over vender 1831. I stilling LB virker henholdsvis L9 og L10, men i

stilling MB består gitterspolen i serie 1 av en parallellokping av henholdsvis L7 - L9 for magnetisk antennen og L8 - L10 for uteantennen, i serie 2 bare av L7 og L8. Videre er trimer C38 på LB felles for stilling magnetisk antennen og utvendig antennen, og trimer C14 felles for LB og MB ved utvendig antennen i serie 1. I serie 2 er C14 bare for LB og C14B for MB.

I serie 1 trimmes først L10 på 170 kc/s og C38 på 300 kc/s, deretter L8 på 600 kc/s og C14 på 1300 kc/s (på vender 1831). C38 ettertrimmes på 300 kc/s. Så trimmes L9 på 170 kc/s og derpå L7 på 600 kc/s. I serie 2 trimmes L9 og C38 før L10, rekkefølge for øvrig likegjeldig. På LB er kretsen med magnetisk antennen meget skarp i stilling $\div 2$, $\div 1$ og 0 (for serie 2: $\div 2$ og $\div 1$) og kan trekke skalainnstillingen. Den bør kontrolleres i området Motala-Kalundborg. Jordingskontakt E jorder utvendig antennen når magnetisk antennen brukes.

4.2 FM-del.

MELLOMFREKVENS 10.7 Mc/s. Det behøves en FM-signalgenerator som kan moduleres ± 200 kc/s og et oscilloskop med følsomhet 3 mV/cm og inngangsmotstand minst 1 M Ω . Det må brukes

skjermkabel til tilkopling, og det innkoples en seriemotstand på 0,2 M Ω nærmest mottakeren. Trimmingen foregår i 3 trinn:

1. Signalgeneratoren tilkoples over L3 (pkt. A, fig. 14) og innstilles på 10,7 Mc/s med sving ± 200 kc/s. Oscilloskopet koples til den kolde ende av L19 (pkt. B, fig. 15). Kretsene trimmes i rekkefølge L20-L11-L12-L21. Kurven skal ha 2 dB topper og en båndbredde på 160-180 kc/s mellom 6 dB punktene (fig. 10, 1) med et påtrykk som gir 10-15 mV i pkt. B.

2. Signalgeneratoren tilkoples styregitteret på EBF89 I. Oscilloskopet tilkoples over C69 (pkt. C, fig. 15). Først trimmes L38 til S-kurven fremkommer. Deretter trimmes L37 og L31 til størst mulig forsterkning. Påtrykket reguleres så likespenningen mellom C83 og sjassi blir ca. 10 V. Til slutt justeres L38, og om nødvendig L37, så kurven får den riktige form (fig. 10, 2). Kurven skal være rett over ± 130 kc/s.

3. Signalgeneratoren innstilles på 93 Mc/s, mod. ± 200 kc/s, og tilkoples antennebassingen. Først koples oscilloskopet til pkt. B for innstilling av nøyaktig frekvens på mottakeren og evt. finjustering av de 4 første kretsene. Påtrykket skal da være 50 μ V. (Det forutsettes at signalfrekvenskretsen L1 ikke er så meget ute av trim at følsomheten er betydelig redusert. Dette vil i så fall bevirke en viss skjevhett i MF-kurven). Deretter koples oscilloskopet til pkt. C, påtrykket reduseres til 5 μ V og de 3 siste kretsene finjusteres. Pøse at sentefrekvensen forblir uforandret ved den siste omkoppling. Kurven skal nå være lineær over ± 80 kc/s (fig. 10, 3).

OSCILLATOR. I apparater med nr. under ca. 402 500 er brukt en FM-sats hvor trimmen bare bør foretas på fabrikken. Senere apparater (serie 2) har kapasitets- og selvinduksjonstrimmer (C9B, L6B), begge tilgjengelige gjennom det bokserne til de avlange hull på siden av sjassiet. Spolen har 2 jernkjerner. Den som sitter nærmest snorhjulet, gir riktig kopling til reaksjonsviklingen og skal ikke røres. Først løses skalaviseren, og oscillatoren trimmes slik at det maksimale frekvensområdet blir 87,3-100,8 Mc/s. Deretter festes viseren etter et kristallstyrkt signal eller en sender omrent midt på båndet.

SIGNALFREKVENS. Heller ikke denne er beregnet på å trimmes av andre enn fabrikken i apparater under ca. 402 500, mens de senere apparater har kapasitets- og selvinduksjonstrimmer (C2B, L1B), tilgjengelig gjennom det bokserne til de avlange hull på siden av sjassiet. Trimmfrekvensen er 89 Mc/s og 99 Mc/s.

5. ELEKTRISK SERVISE

5.1 Feil.

STOR SKALAFEIL PA AM, størst på høyre side av skalaen. I keramikktrimmerne (C35, C40, C44, C53, C61 og C38) har leverandøren i et parti brukt et voksaiktig smøremiddel som gjør at kapasiteten forandrer seg etter hvert. Trimmerne C40, C53 og C61 bør skiftes. De andre er ikke så kritiske. C53 og C61 er festet til spoleplaten ved at lodderene som går gjennom den er ridd. De må vris tilbake, f. eks. med en krumnebbet tang, før trimmerne fjernes.

Feilen forekommer bare i apparater med nr. lavere enn 401 200. Er trimmerne alt skiftet av oss, har spolesatsen et rødt merke på tangentfestet.

FORVRENGNING PA FM kan ofte inntreffe p.g.a. ytre forhold. Dersom apparatet har skylden, er det oftest diskriminatordiskretet som er kommet ut av trim. I de første apparatene er bruk til et spolematerial (hvitt) som har vist seg ikke alltid å være tilstrekkelig formbestandig. Diskriminatordiskretet er mest kritisk og får p.g.a. den høyere temperatur også den største deformasjon. Dette filter bør derfor skiftes. De nye filtere har klart spolematerial. Utskifting og trimming bør helst foretas på fabrikken. Ved denne feilen vil forvrenningen bare gjøre seg gjeldende når der stilles inn etter trolloyet og ikke etter øret. Feilen opptrer bare i apparater med nr. lavere enn 401 600. Da det også er en mulighet for at materialsvikten kan føre til at filterboksene ikke sitter helt fast, bør dette kontrolleres. Det vil ellers kunne føre til en ustabilitet, særlig på FM, som det kan være bryssel til å finne årsaken til.

STØY, også i stilling uteantenne med antennen frakoplet. Kan skyldes dårlig kontakt mellom skalampeholderne og skinnene. Forekommer bare på apparater med nr. lavere enn 401 200. Senere er holderne utstyrt med egen jordledning.

5.2 Noen tips:

Vær oppmerksom på at skjermen i skjermledningen på anoden i ECH81 står under spennin. Til jordsiden av volumkontrollen går et par ledninger som på de første apparater er uisolert. Dersom disse av vanvare blir trykket inn så danner kontakt til sjassi, oppstår en restdur med volumkontrollen nedskrudd.

Ved utsiktning av trolløy i serie 1 bør det om mulig velges et rør som gir fullt utslag med 4 V over høyttaler når det brukes som effektindikator. Har sikringen på R68 løst ut, bør det kontrolleres at den har riktig verdi (ikke over 1400 ohm). Skiftes det smeltesikring bør fjærene som holder den strammes før ny sikring settes inn.

6. MEKANISK SERVISE

6.1 Snorpåsetting.

Snorpåsetting er vist i fig. 16 og 17. Om mulig bør originalsor skaffes fra fabrikken. Denne blir levert ferdig til påsetting med de nødvendige løse maljer etc. Etter at en malje er satt på plass, klemmes den først bare så meget sammen at finjustering kan foretas, hvoretter den klemmes helt sammen og sikres med lakk. Bruk ikke for skarp tang så snoren skades.

Pøse at ikke lokken blir for trang så fjæren hindres i å innstille seg, og at fjæren er strammet til den lengden som er angitt på tegningen.

Der har vært gjort noen mindre forandringer fra de første apparater, vesentlig i snorskjøtene, AM-viserbøyle og FM-viserfeste (nå skruer). Ved bestilling av FM-snore bør det oppgis dersom apparatet har maljfeste for viseren. Det blir i så fall medsendt en skrueforbindelse til utskifting for å lette viserinstillingen.

Serie 2 (fra nr. 402 500) har en helt annen FM-sats enn serie 1, og snorpåsettingen er betydelig lettere. Noen få av de siste apparatene i serie 1 har også den nye FM-sats.

AM-visersnor:

Metallwire med lokke og loddeare, 63 cm

AM-treksnor:

Tekstilsnor med lokke 72 -

FM-snø, serie 1:

Tekstilsnor med fjær 135 -

FM-snø, serie 2:

Tekstilsnor med lokke og fjær 114 -

Antennesnor:

Tekstilsnor med fjær 135 cm

Lengdene er regnet etter at snoren er ferdig med lokker og fjær. AM-treksnor, FM-snø, serie 1 og antennesnor er laget ca. 10 cm for lange for å lette monteringen.

AM-VISERSNOR. Avstemningskondensatoren skrues helt ut. Lokken på wiren tres inn gjennom sporet i AM-snorfjellet 1 og hektes fast i tappen nærmest sjassiet. Snoren føres ca. 1/4 tørn i spor nr. 2 fra kondensatoren. Den hektes på bøyle 2 og skyves så over trinse 3 idet fjæren strammes. Bøylenene ender skal gå inn i fjæren.

AM-TREKKS NOR. Avstemningskondensatoren dreies helt inn. Lokken hektes på tappen nærmest sjassiet på AM-snorfjellet 1 og føres ca. 1/2 tørn i sporet nærmest skalaen. Videre som fig. 16 viser.

FM-SNOR, SERIE 1. På en del apparater er der en platefjær som presser mot FM-tunerens aksel 4. Den fjernes ved å løsne en skru. Aksel 4 skrues helt inn. Snorenden med fjæren festes foreløpig til sjassiet (f. eks. med tape) i den viste stilling. Snoren føres videre som fig. 16 viser (med 1-1 1/2 tørn rundt den innerste og 8 1/2-9 tørn rundt den ytterste del av FM-snorfjellet 5). Idet fjæren strekkes festes snorenden nå med en ny lokke gjennom snorløkken på fjæren. Viseren festes i riktig stilling etter et kjent signal.

FM-SNOR, SERIE 2. Fig. 17 viser snorføringen under sjassiet. Kontroller først at snorfjellet 1 sitter riktig. Med kondensatoren innskrudt skal åpninngen i kanten av hjulet stå rett overfor de forreste, nederste hjørnet av FM-tunerens slik som tegnet på figuren. Kondensatoren skrues deretter helt ut. Snorløkken festes til den ene tappen i

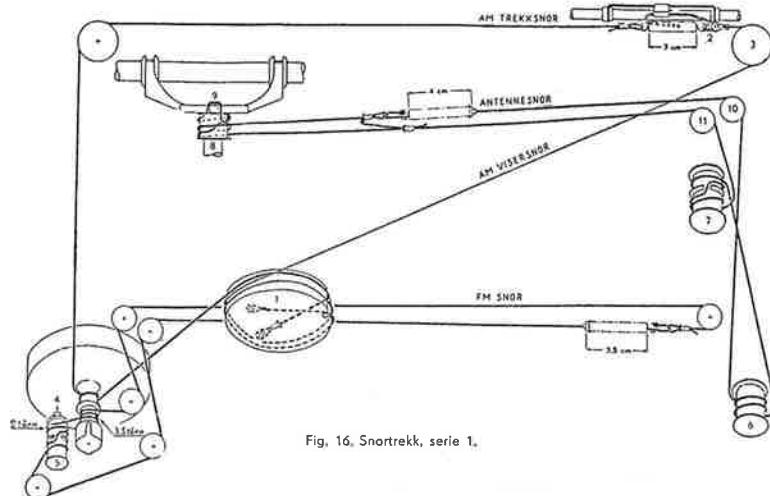

Fig. 16. Snortrekk, serie 1.

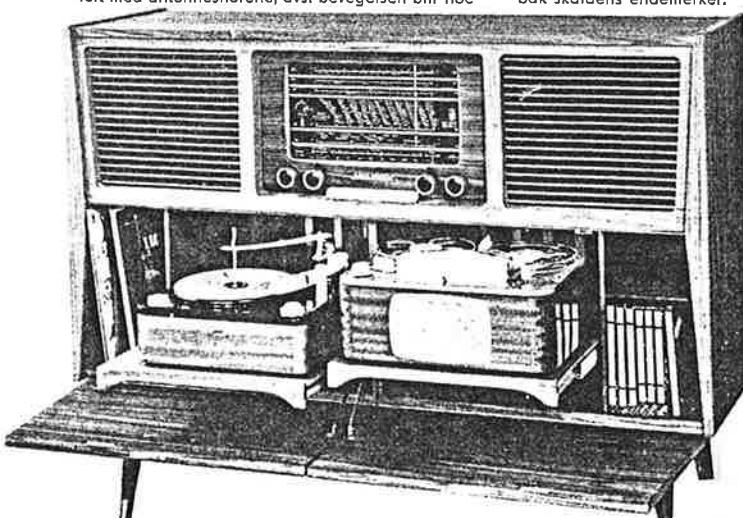
snorhjulet, føres gjennom sporet, over 5 trinser, med $3\frac{1}{2}$ tørn rundt drivakselen og over den 6. trinsen. Kondensatoren skrues nå helt inn og fjæren hektes på den andre tappen. Viserinnstilling som ovenfor.

ANTENNESNOR. Enden med fjæren festes foreløpig i toppen av spolerøret midt på sjassiet. Snoren føres som figuren viser, om antennehendrev 6 og antennehendikator 7. Rundt antenneholder 8 føres snoren med det første tørn nederst og det andre øverst. Deretter over tapp 9 og ned mellom de to første tørn, og videre et tørn rundt. Den festes med en løkke gjennom snorløkken på fjæren idet fjæren strammes. Deretter festes den frie enden til nabosnoren for å begrense bevegelsen. Antennestaven skal i endestilling med indikatoren ved 0° stå parallelt med skalaen, og i endestilling med indikatoren noe over 180° parallelt med antennenesnoren, dvs. bevegelsen blir noe

over 180° . Er det nødvendig å finjustere antennehendikatorens stilling, kan dette gjøres på følgende måte: Snoren over trinse 10 legges midlertidig over på trinse 11 så fjæren slakkes. Med en spiss pinsett eller lignende kan snoren nå løftes opp av hakket i antennehendikator 7 og forslykkes. Sløyfen over tapp 9 sikres med lakk likesom maljeformbindelsenene.

6.2 Skifting av skala.

Skalaen leveres ferdig montert og festes til skolastøttene med 2 skruer på hver side, nr. 2 og nr. 4 nedenfra. Styretapper holder den i riktig stilling men tillater dog litt horizontal finjustering. Viseren i stilling helt over til venstre skal stå rett bak skalaens endemerker.

HULDRA 5 SKAPMODELL 10 STEREO

Huldra Skapmodell 10 Stereo er spesielt beregnet for kombinasjon med Tandberg Båndopptaker 3 Stereo. Skapmodellen har 4 høyttalere som hver består av en stor høyttaler og en diskant-høyttaler med filter. Diskanthøyttaleren er koncentrisk montert for å unngå interferens.

Med trykknapper i front av skapmodellen kan man velge gjenvise fra radio (båndopptaker og grammofon) gjennom høyre eller venstre høyttalersett eller begge høyttalersettene. Eller man kan velge begge høyttalersettene for stereofonisk lydgjengivelse fra Tandberg Båndopptaker 3 Stereo.

Båndopptaker og grammofon placeres på glidehyller. Under hyllene og på hver side er det god arkivplass. Til venstre i skap med delevegger kan man sette inn selv de største grammofonplater, og til høyre er det rom for lydbånd, mikrofon m.m.

På baksiden av skapet er det 4 stikkontakter for nett-tilkopling.

Huldra Skapmodell Stereo leveres i teak og mahogni. Dimensjoner: lengde 125 cm, høyde 94 cm og dybde 40 cm.

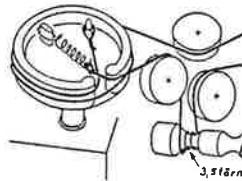
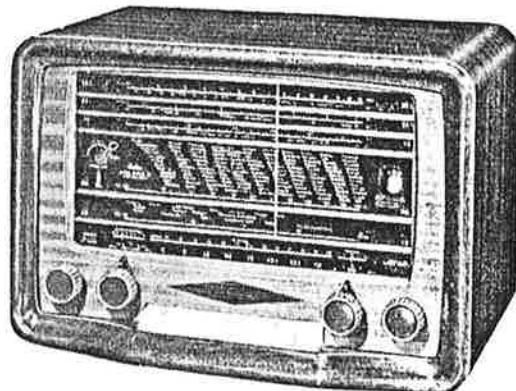

Fig. 17. Snortrekk for FM, serie 2.

HULDRA 5 – seksjon

Denne lille nette seksjonen av Huldra 5 kan placeres overalt — i hyllevegger, i bokreoler eller på det praktiske radiobordet hvor den lett kan kombineres med en Tandberg Båndopptaker.

Hørnehøyttaler Hi-Fi henges opp i et hjørne hvor veggene virker som en trakt, og høyden over gulvet gjør at øret alltid kommer i det direkte, homogene lydfeltet hvor man enn befinner seg i rommet.

Tekniske data for Huldra 5, se side 3. Mahogni kabinett. Dimensjoner: lengde 45,5, høyde 32 og dybde 27 cm. Vekt: 13,3 kg.

Pris kr. 1100.—

Hørnehøyttaler Hi-Fi kr. 260.—

Avbetalning		Tillegg	Kontant	Avgdrag
Huldra 5 – sek- sjon Kr. 1100.-	6 mndr. 12 "	39.50 70.50	335.50 330.50	134.— 70.—
Med Hørnehøyttal- er Hi-Fi Kr. 1360.-	6 mndr. 12 "	47.— 84.—	411.— 412.—	166.— 86.—

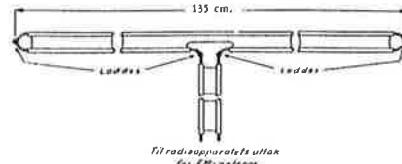
7. RÅD OM FM-ANTENNE

Det hender at forholdene for FM-mottaking på enkelte steder kan være slik at man får forvrent gjengivelse. Dette er et fenomen som ligner selektiv fading ved vanlig kortbølgekringkasting og er ellers velkjent fra fjernsyn, hvor det yter seg som spekelsbilleder på skjermen. Årsaken er interferens mellom flere bølger som kommer inn fra senderen med forskjellig fase, for eksempel en direkte og en reflektert bølge. Denne forvrentningen opptrer ofte i et så begrenset område at det kan være nok å flytte FM-antennen noen desimeter eller dreie den i en annen retning.

Det kan hende at man ønsker å ha mottakeren placert på et bestemt sted som er ugunstig for den innebyggde antennen. Man må da sette opp en annen antennen, for eksempel langs tak- eller fjellst. Oftest er det best på en vegg

som står loddrett på retningen til senderen. Undertiden kan de reflekterte bølger komme slik inn at en annen retning er bedre.

En inneantenne for FM-mottaking lages lett vindt som foldet dipol av en vanlig uskjermet antennekabel med to parallele tråder med impedans 240–300 ohm, som vist på fig. 18. Som antennen brukes en lengde på 135 cm og lederne forbindes i begge ender. På midten brytes den ene ledet, og en fødeledning til mottakeren av samme kabel loddet inn. Antennen i apparatet eller en slik inneantenne kan under gunstige forhold være tilstrekkelig innen en radius på ca. 3–4 mil fra senderen. Utenfor dette området vil det oftest være nødvendig med større spesialantener på taket for å få et godt resultat.

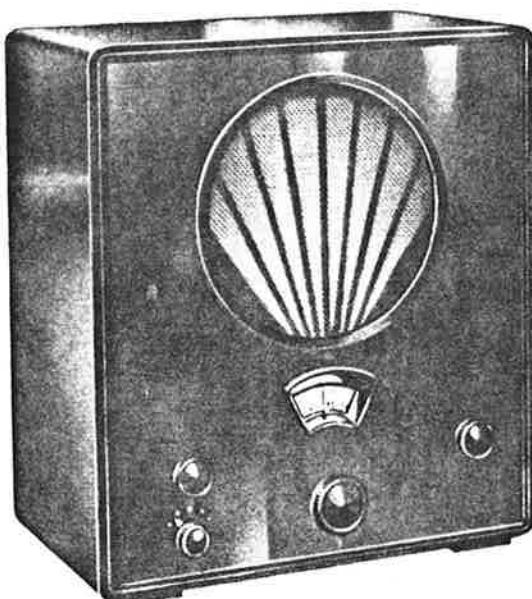

Til radioapparatets uttag
hos FM-antennen

Fig. 18.

ELEKTRISK BUREAU'S RADIOPRODUKSJON, DEL 3, REX-PERIODEN.
av Tore Moe

Aret er blitt 1933 og avdelingssjef Leif W. Reinholdt på radioavdelingen presenterer EB's nye produkt : REX RADIO 342.

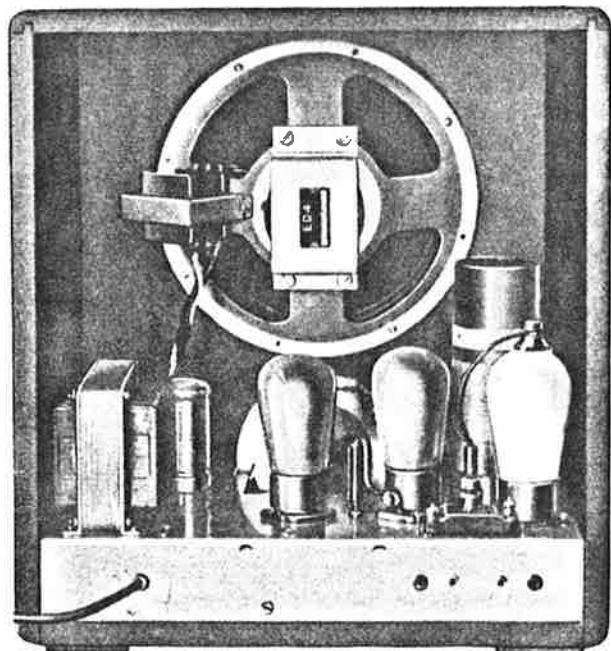
Rex Radio 342.

Det var "en lysnettmottager for det store publikum som kunne ta inn lokalstasjonen og en god del utenlandske stasjoner med rimelig styrke, og så selektiv, at 8-10 stasjoner kunne holdes stabilt ugenert av hverandre". Slik beskriver han 'Reinholdsverket' i "Elektroposten" nr. 7/8 1933.

Høyttaleren var elektrodynamisk og slutrøret var Philips E453 på 3-4 watt. ("Mer enn man kan bruke i et privathus", som Reinholdt sier) Foruten dette hadde den som detektorrør Cossors M.S.Pen + likeretter. Altså en

meget enkel rettmottager med tilbakekobling. Etter "Alt-i-ett"-perioden var det nå helt vanlig at det komplette apparat var plassert i en kasse. Den hadde et temmelig tradisjonelt design og så omrent ut som de fleste andre apparater på den tiden.

Kassen var mahognystelet og matt-slepet, med sort staff. Høyttaleråpningen er dekket av netting i sort og gull.

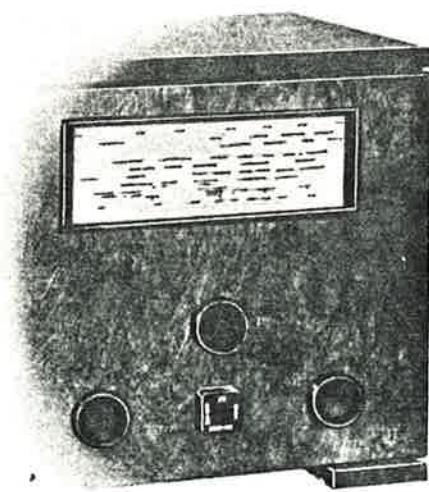

Apparatets indre, sett bakfra.

"Vekselstrømsduren er undertrykt først ved indirekte hetning også av slutrøret og vidre ved to kraftige elektrolytiske kondensatorer på ikke mindre enn 8 mF" som han sier til slutt.

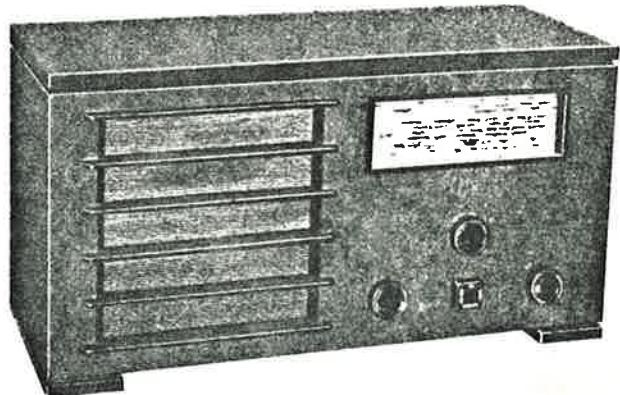
REX RADIO 453

Publikums krav til radioapparatene steg stadig. I Norge var det jo vanskelige lytterforhold på grunn av de lange avstandene. Modell 342 var igrunnen bare en lokalradio selv om reklamen sa noe annet. I 1934 hadde radiolaboratoriet en mer avansert modell klar: REX 453.

Rex Radio 453. Skalaen er forsynt både med meter-inndeling og stasjonsnavn.

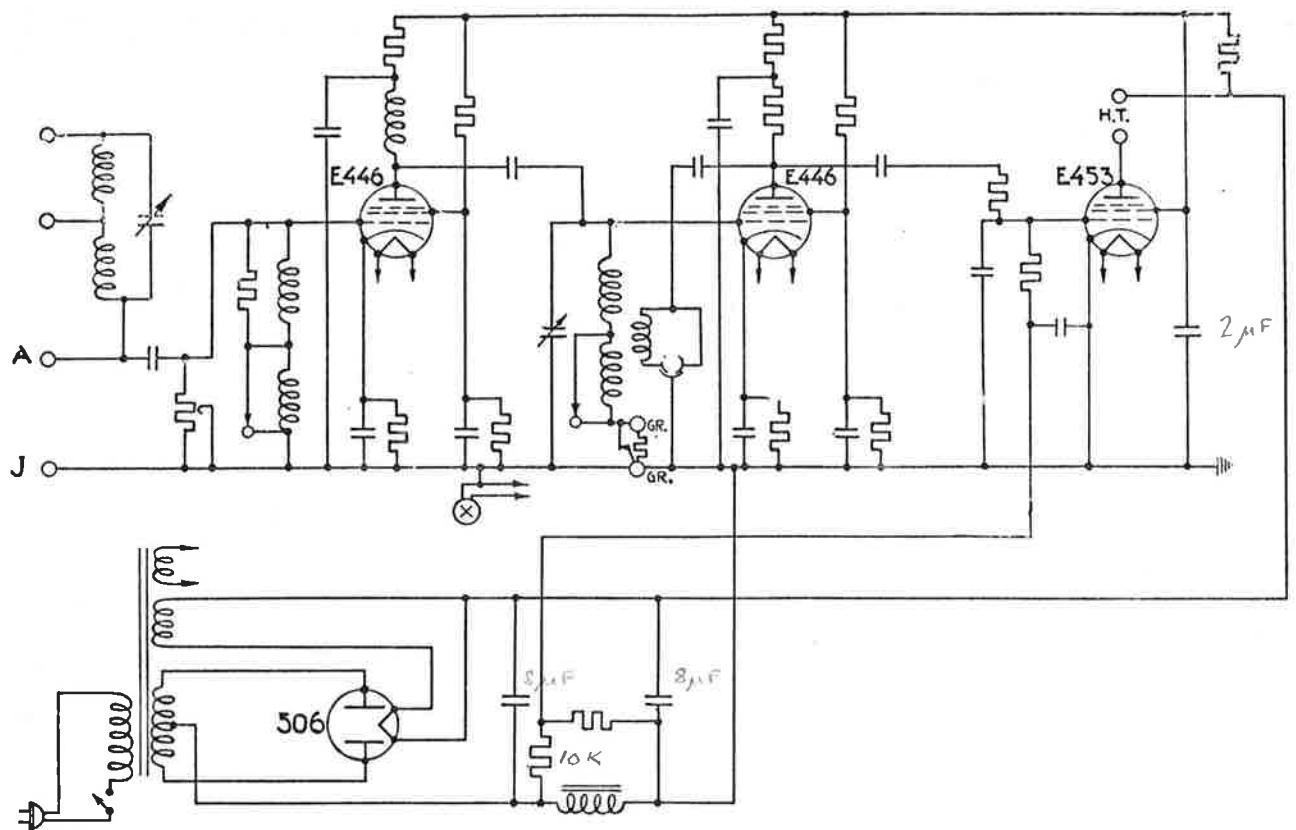
Dette var en tre-rørs radio med høy-frekvensforsterkning, detektor + sluttrør. Det var en reaksjonsmottager selvfølgelig. Rørene var E446, E446 og E453. Antennekretsen var en såkalt semi-aperiodisk, d.v.s. at den deltar kun halvt i avstemningen. Hovedavstemningen foregår i 2.krets. Dermed blir avstemningen og hovedavstemningen uavhengige av den tilfeldige antennen. HF-trinnet har en forsterkning på 300. Signalet sendes fra dette inn på detektoren som er en anodelikeretter. Denne har tilbakekoblingen som er utført med differensialkondensator. Vidre blir LF-signalet motstandskoblet til sluttrøret som yter ca. 6 watt.

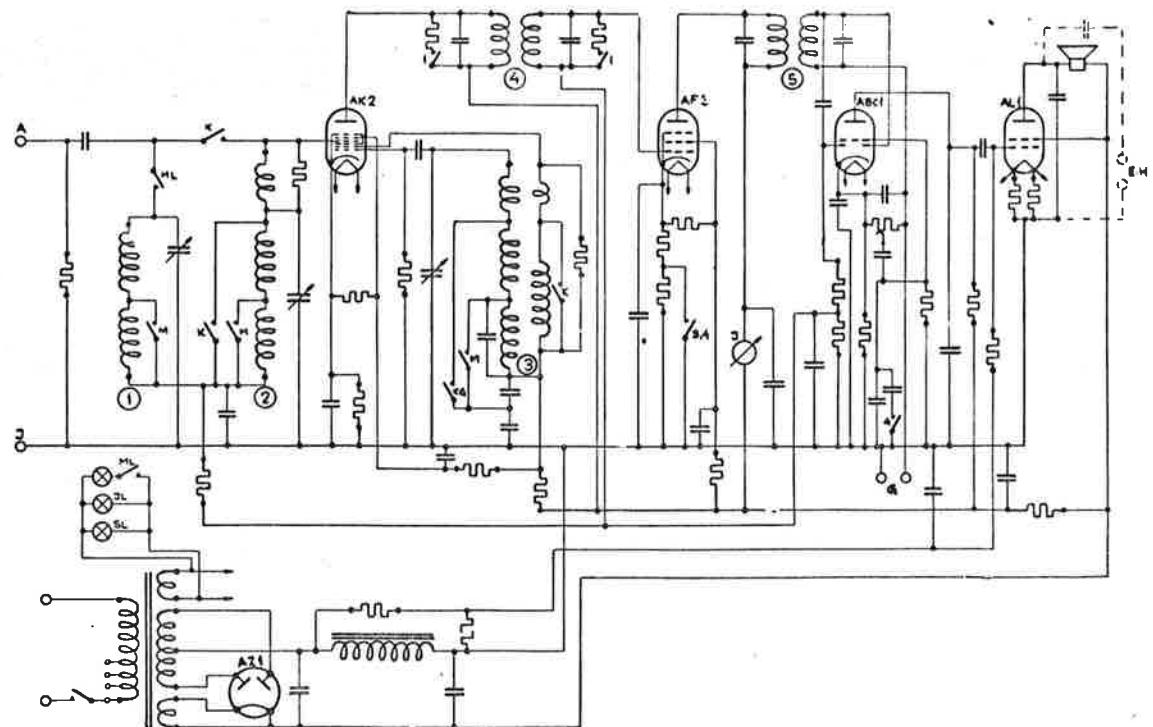
Høyttaleren er en Tandberg, sannsynligvis hans første serieproduserte, den er fremmedmagnetisert elektrodynamisk. Feltspolen er på 2.700 ohm og talespolen har en impedans på 10.000 ohm. Pappmembranen er opphengt i en geiteskinnskrans. Kassen er laget av finert bjerk og med et den gang hypermoderne design i funkistil. Nå begynner radioer å ligne radioer som vi kjenner fra så mange år.
(finnes det noen av leserne som har denne mottager i sin samling, eller som har et komplett skjema til den ?)

*Universal kaffetrakter.
Et ganske annet
EB-produkt fra
samme tid*

Koblingsskjema for Rex Radio 453.

Koblingsskjema for Rex Atlas super.

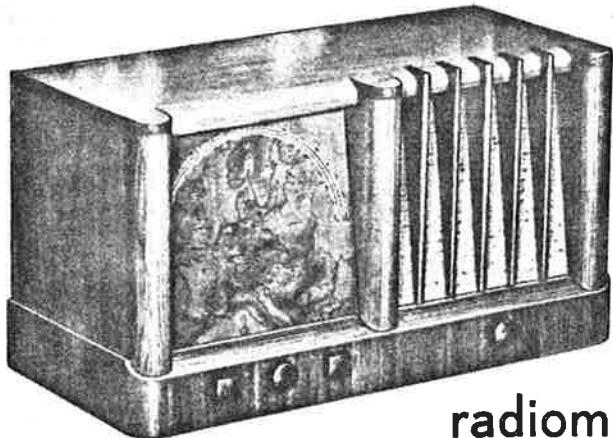
REX
RADIO TYPE
453

NORGES STØRSTE OG ELDSTE ELEKTRISKE FABRIKK

FABRIKANTER:

ELEKTRISK BUREAU

Fra 'Elektroposten' nr.4, 1934

REX ATLAS Super —

radiomottageren med stasjonskartet.

REX ATLAS SUPER

type 564

En svært spesiell mottager kom på markedet i 1935. Det var EB's første superhetrodyne, noe som i og for seg ikke var så spesielt, men det uvanlige med denne mottageren var innstillingsskalaen. Den var utformet som et Europa-kart. Når man dreide på søkerknappen lyste en og en prikk på kartet opp og indikerte på denne måten stasjonens geografiske beliggenhet. Stasjonskartet var en glassplate med sortmalt bakside, men hadde et lite vindu ved hver stasjon. Bak denne var det plassert flere dreieskiver i forbindelse med avstemningskondensatoren. Disse hadde nøyne plasserte huller. Bak disse igjen var det plassert en lyskilde. Når stasjonskartets vindu falt sammen med hullene i skivene lyste stasjonen opp. I

teorien. I praksis var det nesten umulig å få dette til å fungere nøyne nok. Til det var mekanikken og oscillatorens nøyaktighet for dårlig. Men ideen var artig.

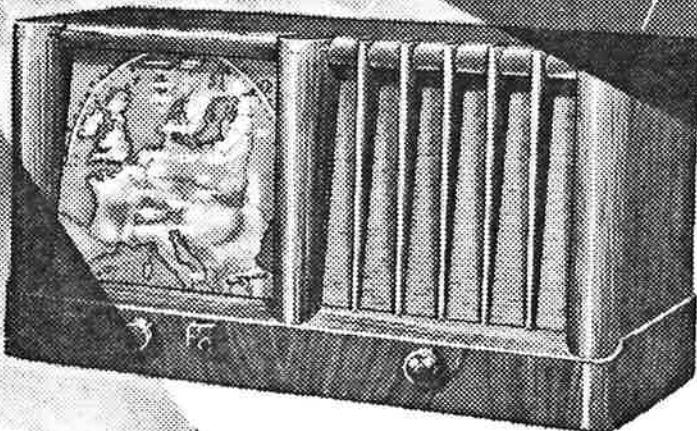
Teknisk beskrivelse:

Mottageren er en fire-rørs super med tre-gangs kondensator. Den har 7 avstemte kretser og 9 watts utgangsrør. (enormt mye). Rørene var AK2, AF3, ABC1, ALL og AZ1 som likeretter. Høyttaleren var denne gang produsert av EB selv og var elektrodynamisk. Kassen var av hel nøttetre, høyglanspolert.

Fortsettelse følger i neste nr. Følg med !

Ett
gjennembrudd

for norsk
radioindustri

TYPE 564

REX
-atlas-

**Den er konstruert etter tildels helt nye prinsipper, og har bl.a
foruten meterskala en helt ny skalametode „KARTSKALAEN.“**

Variabel selektivitet - Kortbølgeutstyr
- Tonekontroll - Søkelys - Automatisk
fading og volumkontroll - Stilfullt
kabinett - Fremragende gjengivelse

Pris: kr. 395,00
+ st kr. 43,00

På avbetalning:
kontant kr. 87,60 og
12 mdr. avdr. à kr. 32,85

Fabrikant: ELEKTRISK BUREAU
NORGES STØRSTE OG ELDSTE ELEKTRISKE FABRIKK

ELEKTROPOSTEN
kan bestilles på alle landets postanstalter.
Pris kr. 3,00 pr. år tritt tilsendt.

Ansvarlig utgiver:
A/s ELEKTRISK BUREAU — OSLO
Redaktør: Johannes Lunde.

Eftertrykk etter avtale.

EIER OG REDAKTEUR

Fra "Elektroposten" hefte 4, 1935

Å LAGE RADIORØR AV TRANSISTORER.

Et av våre svenske medlemmer, Bo Lenander, har sendt oss brev hvor han forteller om de problemer han hadde da han anskaffet en AEG-mottager fra 1926. Den manglet rørene og flere av motstandene. Disse delene var slett ikke enkle å skaffe, så han laget rett og slett nye "gamle" komponenter på følgende vis:

Rørene RE052 og RE152 ble nykonstruert av transistorer !

Med "glødestrømmen" styrer han strømmen gjennom en FET (felt-effekt transistor) og kan på den måten kontrollere steilheten og dermed forsterkningen. Som anodebatteri benytter han to stk 9v batterier i serie. Glødebatteriet er på 1,5v. Gitterspenningen på siste LF-rør er ikke tilkoblet. Hele greia monteres i en gammel rørsokkel.

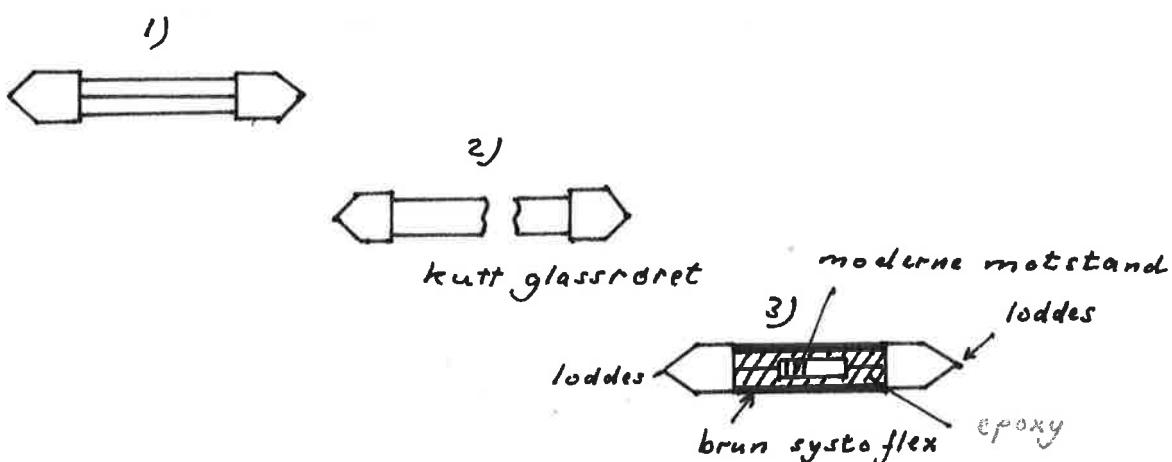
Motstandene var av den typen som ser ut som en sikring. Hva var da naturligere enn å kanibalisere en engelsk bilsikring og innmontere en moderne motstand i den? Det gjør han slik at han knekker glassrøret (etter først å ha risset inn en ring rundt det med en fil), fjerner sikringstråden, lodder inn den nye motstanden og fyller glassrøret med epoxymateriale. Så forsegles sikringen med en isolasjonshylse av systoflex og merkes med en tusjpenn (permanent type).

Han sier at mottageren nå fungerer bedre enn den noengang har gjordt!

De nevnte tips lar han gå vidre til andre med samme problem.

Altså det går ann å lage rør av transistorer og motstander av sikringer! (i en periode på 60-tallet var det forresten mulig å få kjøpt kommersielt fremstilte transistorrør for å bruke som reserve i rørapparater)

Han vedlegger skjema over mottageren AEG E304 og en annen sansynligvis også AEG-mottager fra 1929-30, samt skjema over "transistorrørene".

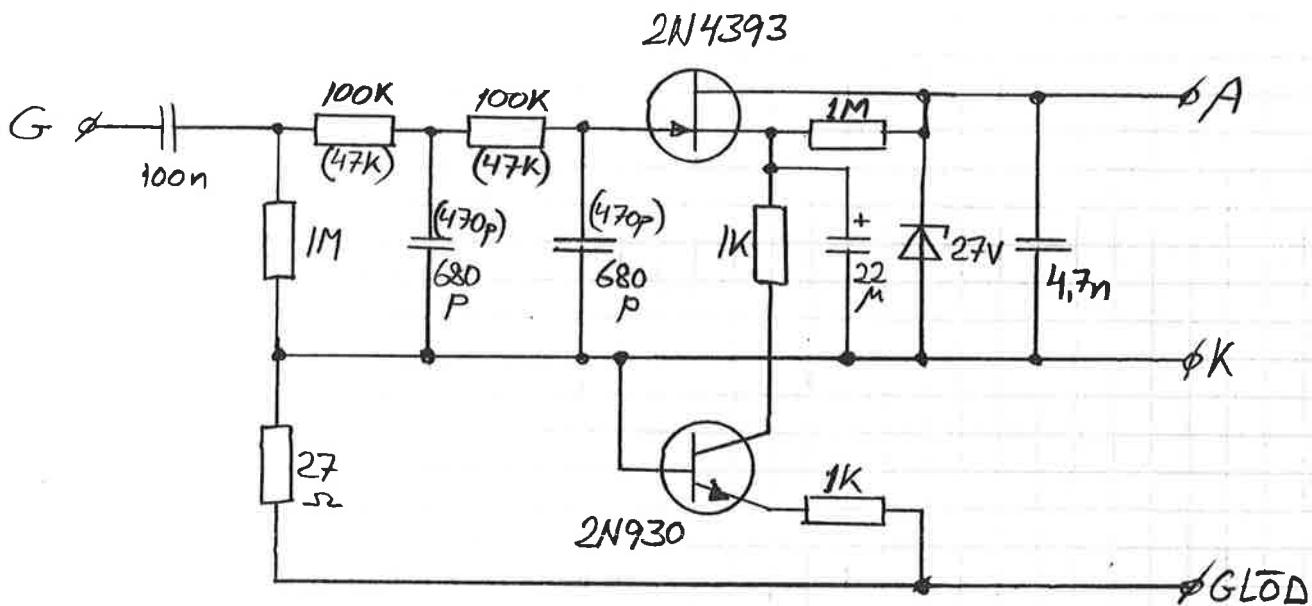
AEG E 304

86-03-07

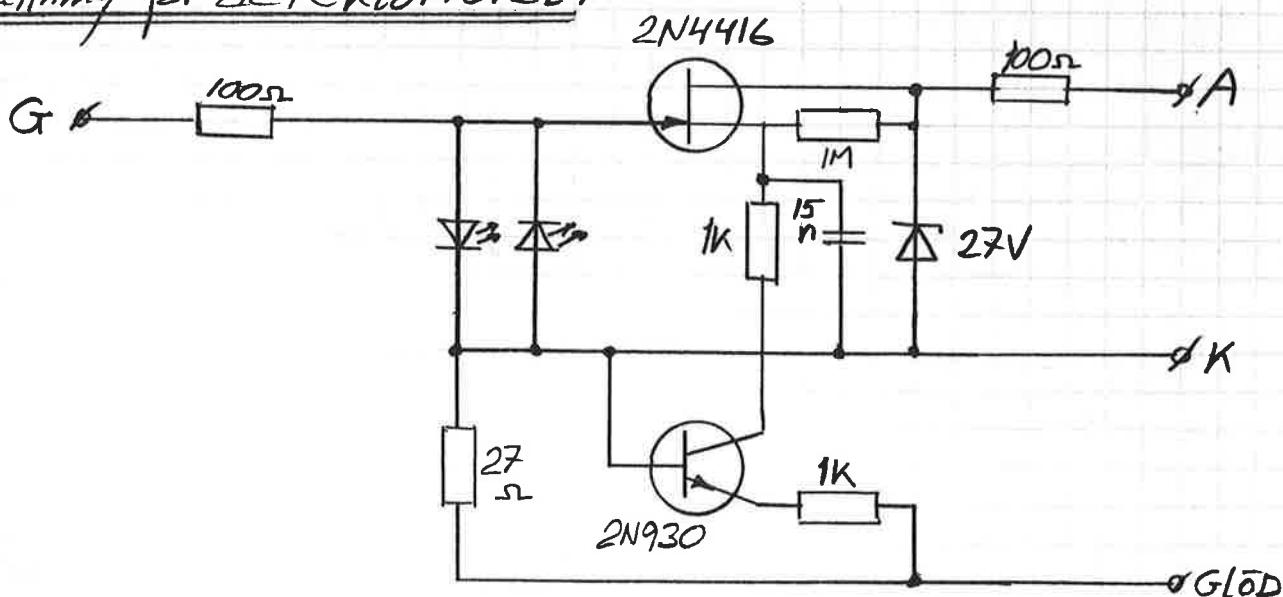
"Anodspänning": max 27V "Glödspänning": 0,5-1,5V

Ersättning för rören i 1:a = 2:a LF-steg

Värden inom () gäller 2:a LF

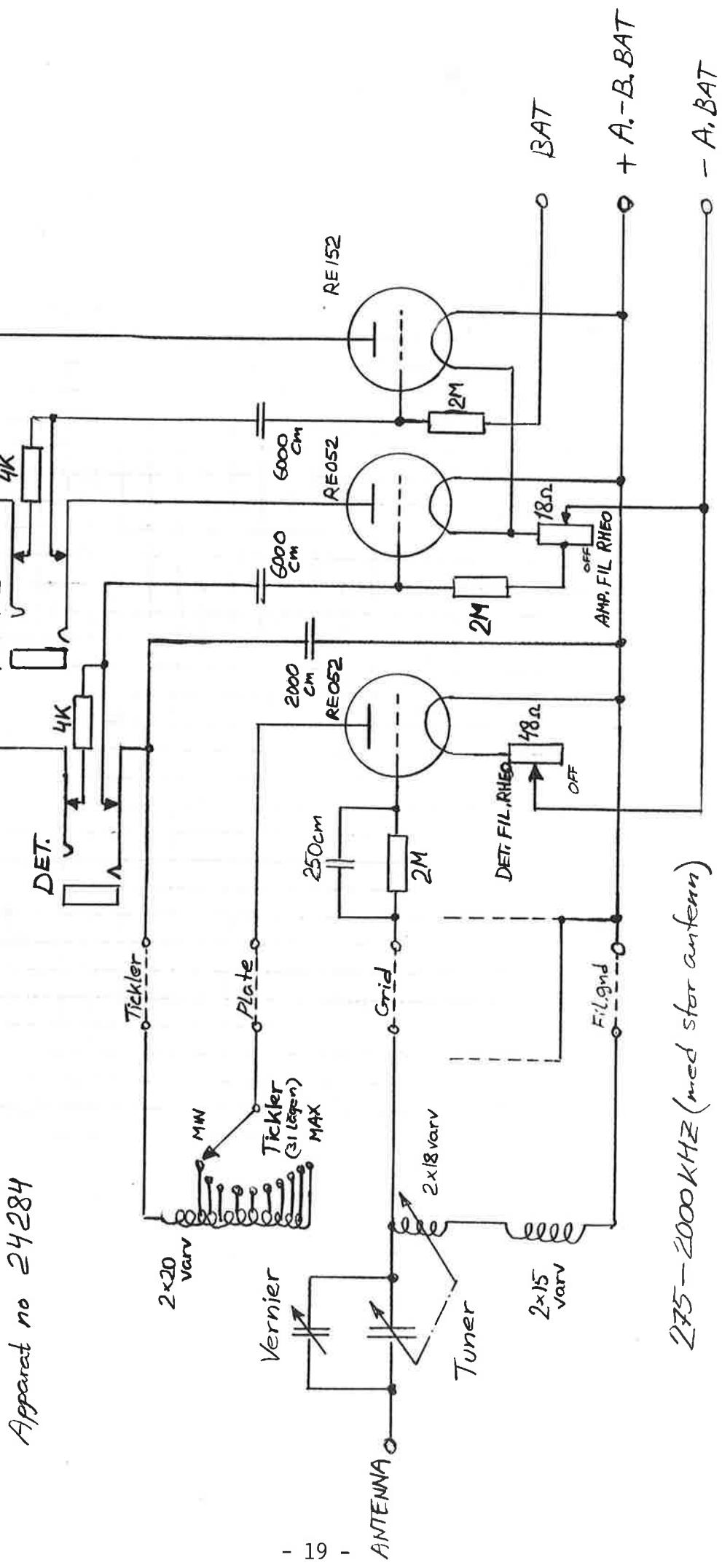
Ersättning för defektorrören:

Radionoffagare AEG E.304 (1926)

Apparat no 24284

2 STAGES
1 STAGE
DET.
2x20 varv
2x15 varv
ANTENNA
Tuner
Vernier
250 cm
RE052
2M
2x18 varv
Plate
Tickler
2x20 varv
DET. FIL. RHEO
OFF
Amp. FIL. RHEO
2M
6000 cm
RE052
2M
6000 cm
RE152
2M
+ A.-B. BAT
- A. BAT
+ DET. B. BAT

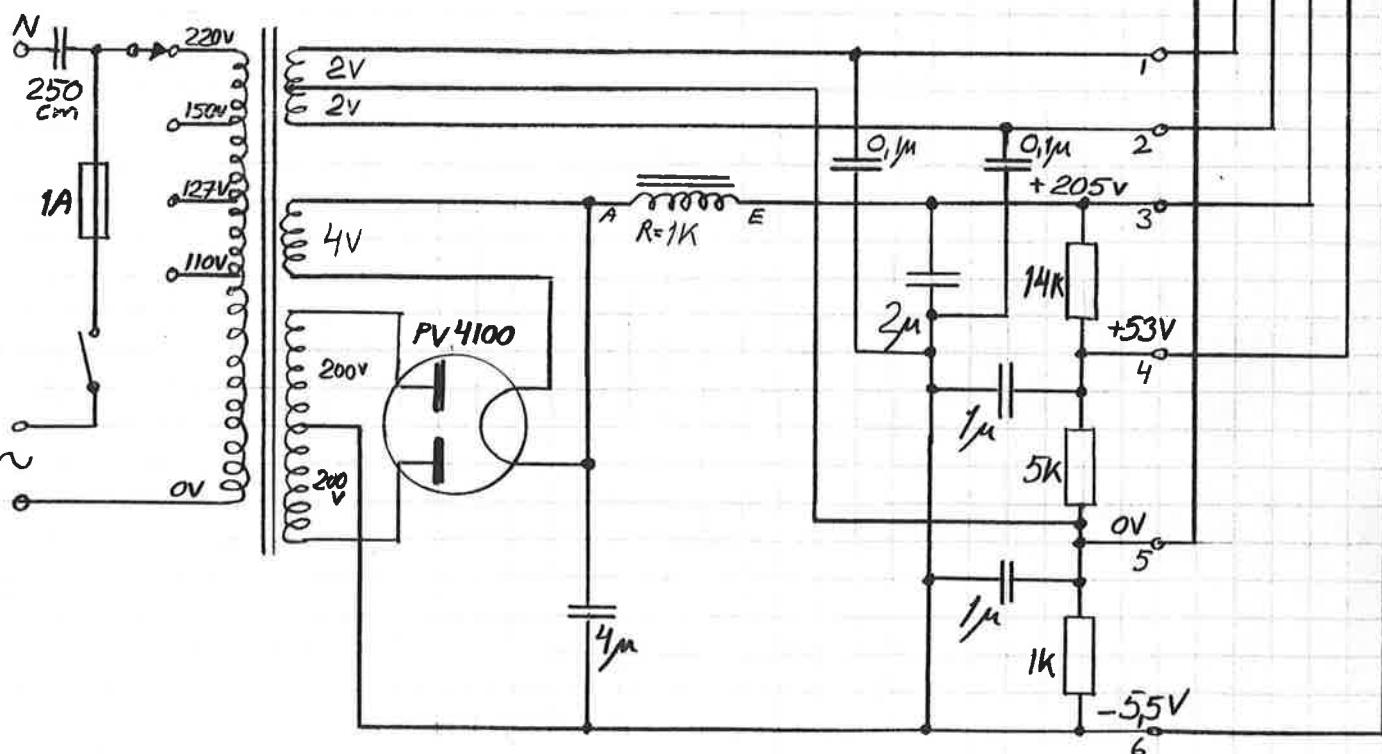
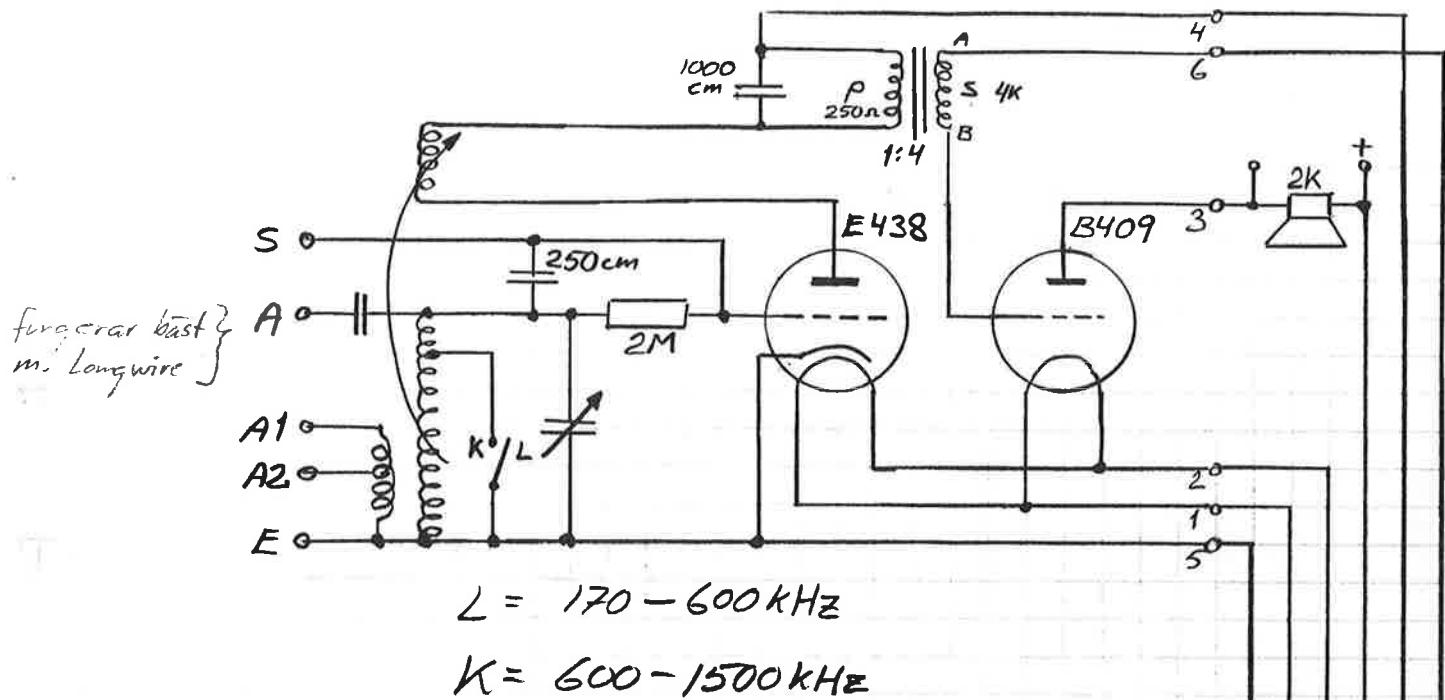

275-2000 kHz (med stor antenn)

$$\begin{aligned}
 & 2 \quad RE052 \quad (A225) \quad \text{Telefunken} \quad 2V/80mA \quad 150V/1mA \quad -3V \quad 1mA/V \quad R_i = 25k\Omega \\
 & 1 \quad RE152 \quad - \quad 1.7V/150mA \quad 120V/1.2mA \quad -15V \quad 0.8mA/V \quad R_i = 6k\Omega
 \end{aligned}$$

Radiomottagare

Tyskt fabrikat? AEG? 1929-30

	glöd	anod	galler	S	R_i	R_a	P	m
E438	4V/1A	200V/0,3mA	-2,5V	1,5mA/V	120K	300K	1,5W	38

B409	4V/0,15A	250V/12mA	-16V	2mA/V	5K	12K	3W
------	----------	-----------	------	-------	----	-----	----

PV4100	4V/1A
--------	-------

-CJW-86

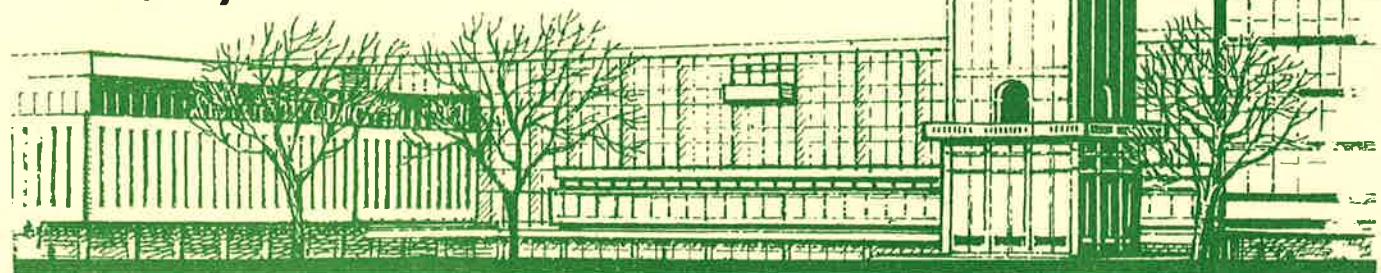

IMPERIAL COLLEGE,
LONDON, UK

ELECTRICAL ENGINEERING DEPARTMENT

EARLY WIRELESS - THE THERMIONIC AGE, PAST AND PRESENT

7~9 July 1986

COURSE CO-SPONSORED BY
THE IEE HISTORY OF TECHNOLOGY COMMITTEE, IERE,
BRITISH VINTAGE WIRELESS SOCIETY (BVWS) AND AMERICAN ANTIQUE WIRELESS ASSOCIATION

This course is open to all those interested in wireless history and technology. The lectures will start from basic principles and assume no previous familiarity with the subject. Historical and scientific developments of wireless telegraphy and telephony from the turn of the century to the present time will be covered.

The course lecturers possess wide theoretical and practical experience. Some have been actively involved in the design of valve circuits and others have written authoritatively on the subject. The lecturers have been drawn from Industry, Universities, Consultants and Museums.

It is intended that a small exhibition of rare early wireless equipment will be set up for the benefit of the participants.

Er det noen som kan tenke seg å gå på et tre-dagers kurs i radiohistorie i sommer? Det holdes på Imperial College i London i tiden 7-9 juli. Prisen er £85 som inkluderer forelesnings-papirer, kaffe og te. Nærmore opplysninger og påmeldingsskjema fås hos undertegnede.

Tore Moe

Neste møte.

Torsdag den 15. mai drar vi på ny ekskursjon. Denne gang til televerkets lyttestasjon på Ski, Tallaksrud. Det skulle være interessant for en radiot. Hvis noen ønsker skyss fra Oslo sentrum så kontakt noen i styret. Ellers er veien som følger:

Kjør til Ski sentrum og til supermarkedet RIMI som ligger ca 200 m fra jernbanen. (motsatt side av denne hvis man kommer nordfra).

Ta her av nordover og kjør ca 1 km gjennom en tettbebyggelse til du kommer til en fyllplass på høyre side. Kjør ca 100 m forbi denne og ta av til venstre der det står et skilt med teksten: "Privat vei, adgang forbudt, televerket". Frammøte ved stasjonen kl. 1900.

Vel møtt !

Medlemsnålene.

Disse er desverre forsinket fra leverandøren, men de vil bli utsendt straks de kommer.

TM

Kjøp/salg/bytte/meldinger

Har noen en Zenith kortbølgeradio (reiseradio) eller lignende radio med god kortbølggespredning?

G.Larsgaard, 06-97 61 47.

For en bekjendt søker jeg etter en gammel bilradio som kan passe i en 1948 Ford. Radioen består av to enheter, en radio og et betjeningspanel, rundt/halvrundt med skala og 2-3 knapper m/wire overført til radio.

Tor van der Lende. 02-42 39 89.

PCR- mottager

selges av Bjørn G. Hauge, Sørby 3118 Våle, 033-60076

Returadresse:

NRHF,
Postboks 465, Sentrum, 0105 Oslo 1